

III. Register.

Wacht auf, ihr Christen alle	11
Wär Gott nicht mit uns diese Zeit	221
Warum betrübst du dich mein Herz	177
Warum sollt ich mich denn grämen	211
Warum wilt du doch für morgen	370
Waschet euch, ihr Volk der Sünden	153
Was frag ich nach der Welt,	162
Was fürchte'st, du Feind Herodes, sehr	49
Was für Kummer, was für	217
Was giebst du denn, o meine Seele	377
Was kan ich doch für Dank	372
Was kan uns kommen an für	224
Was Lobes soll'n wir dir,	233
Was mein Gott will, das gescheh'	167
Was sag ich dir, die mit viel tausend	379
Was sag ich dir, mein lieber Mann	461
Weg mein Herz mit den Gedancken	447
Weil nichts gemeiners ist als	243
Wend ab deinen Zorn, lieber Gott	306
Wenn erblick ich doch einmal	364
Wenn ich in Todes-Nöthen bin	349
Wenn mein Stündlein vorhanden	246
Wenn wir in höchsten Nöthen	305
Werde munter mein Gemüthe	284
Wer im Herzen will erfahren	350
Wer ist wohl wie du? Jesu	32
Wer nur den lieben Gott läßt	168
Wie schön leucht'et uns der Morgenstern	226
Wie soll ich dich empfangen?	3
Wie wird doch so gering	51
Wir gläuben all' an einen Gott	114
Wo Gott der Herr nicht bey uns	212
Wohl dem der in Gottes Furcht	187
Wohl dem Menschen, der nicht wandelt	187
Wo soll ich stehen hin,	146

Zersch uns nach dir
Zion klagt mit Angst und Schmerzen

Gott allein die Ehre!

Cesti-Ma Nahwa

Lühkifenne

Salwe = Ramat;

Seäl sees on

Hommifo-, Dhito-, Kirrifo-ja
muud kaunid Palwed,

Mis

üfs wagga Nisti-Innimenne.

Iggapääw ja iggal aial omma
Hinge kassuks woib tehha.

Träkkitud 1763. Nastal.

Joan. Kam. 4. Peatük. 24. salm.

Jummal on üks Wain, ja, kes tedda kumardawad, peawad tedda waimus ja tões kumardama.

Armas Sõber.

Need kallid käsud ja tootused, mis läbbi Jummal on käsknud paltwet teha, ja tootawad kuulda, peawad meie mainitusseks olla, et meie omma sure hinge hädda püame diete tunda, ja omma helde Jummalale käest abbi otsime. Temma on armolinne ja helde, ja tahhab meid aidata, temma on keigewäggewam ja woib meid aidata. Surem hull mõtleb, et nemmad ei moista luggeda egga paltwet teha, sepärrast jätwad nemmad paltwet mahha, ja ei sa sedda armo, mis Jummal heal meel neile tahhab anda. Nemmad mõtlewad, et Jummal illusad ja targad sannab tahhab, ja et paltwe wägga raske assi on; se läbbi tewad nemmad ennestele suurt kahjo. Sest, mis Jummal paljo hõlib wõljaspiddistest sannust, kui temma meie süddame pohja isfi läbbikatsub ja ärratunneb? Temma teab ja moistab nende häddaliste sallojamad mõtted ja õhkamisjed. Sepärrast moistab keige rummalam innimenne paltwet teha, kui temma omma hädda sees keigest süddamest Jummalale õhlab, ja Jeesuse pärrast abbi pallub nisuguste sannadega, mis hädda isfi õppetab, sest se paltwe on Jummalale mele pärrast, ja kulufse temmalt heldeste. Rõrged ja hooplikkud sannad tunnistawad ühhest kõrgest süddamest, sedda ta wihtab. Sepärrast pea ennam murret süddame kui sannade pärrast, et sinno paltwed, ja õhkamisjed ühhest pattustpõorjast ja ustlikkust süddamest tullesid.

Üks raske asi on se palve neile, kes sedda pattust ello armastawad, ja ei tahha Jummalale pole ennast pöörda. Sest kuidas woib üks inimenne, kes hädda sees ep olle, appi hüda, kui temmale mitte abbi tarwis ei lähhä? nenda ka, kuidas woib üks inimenne, kes omma patto hädda ei tunne, digesi süddamest luggeda? Sest et temma ei tea sedda hädda, mis sees ta ellab, ja ei tunne, egga ussu sedda abbi ja waimolikko õnnistust, mis temma omma Jesusse käest woib saada. Sepärrast pallu omma Jesusst, et sinna sedda suurt hädda, mis sees sinno hing patto ja nende waimolikko waenlaste pärrast ellab, ennese sees diete teada saad; kül sesinnane hädda-tunde minne saab teggema, et sa ilma õppetamatta moistad luggeda, ja õhkamisega allati omma Jesusse pole küssendada, senni kui temma omma armoga sulle abbiks tulleb.

Need palwed, mis sinna siit ramatus leiab, peawad sinnule õpetusseks ja juhhatamisseks olla; et sa ka isse õppid omma ennese sannade ja õhkamisega Jummalale käest abbi otsima ka omma ihholikko tö jures.

Pühha Waim on leigeparras õppetaja, kes diget palwet, mis Jummalale mele pärrast on, sinno süddamesse sütab; ilma temmata ei woi sinna mitte süddamest Jummalat palluda, kui pühha Paulus õppetab Rom. rahw. ram. 8. peat. 62 salm: Pühha Waim tulleb meie nõdruste appi, sest meie ei tea mitte, mis meie peame palluma, nenda kui kõhhus on; egga sesamma Waim teeb palwed meie eest õhkamisega, mis ükski ei woi alleerätkida. Kui

kui Jummalale Waim sind hirmutab sinno patto pärrast, siis sa õppid tõsised pattust-pöördusse palwed teggema, ja kui temma sinno kurtu süddant Jummalale armo ja pattude andeksõõndamisega rõmustab, siis sa moistad ommas palwes Jummalat rõmoga kita ja tännada.

Keit inimessesed peawad kül luggema, egga et ei kolba palwele. Nende palwed tahhab Jummal kuulda, kes omma pattude pärrast hirmo ennese sees tundwad, omma endist pattust ello wihkawad ja Jesussest üksipäinis abbi otsivad; Needsammad õppiwad meie Jesanda Jesusse pühast Jsa meie palwest, mis, ja mil wiisil temmad peawad diete Jummalat palluma. Sest se kallis palwe õppetab Jummalale rigi asjad kui üllemad annid leige essite palwettega talanoidma, siis annab Jummal pealegi, mis ihho nõidusseks tarwis lähhäb.

Se palwe mis su sannaga tehakse, on hea, kui se süddamest tulleb, kui südda sedda himmuslab, mis su pallub: Egga kes aiawiteks ehk wiisi pärrast ja üksipäinis omma mõkkadega lobbiseb, et ei sa ommast palwest ühtegi kassu, waid suremat hukkatust sesamma liajulgusse pärrast, et temma karmwala süddamega ja ilma kindla ussota wõttab Jummalat palluda. Sepärrast mainiseb Jakobus ommas ramatus 1 peat. 6-8. salmist sadit: Innimenne pallugo uskus, ja argo olgo mitte kahhe wahhel: Sest kes kahhe wahhel on, se on merre laenede sarnane, mis tulest aetakse ja kaksipiddi heide-takse. Sest sesamma inimenne argo mõt-
et temma middagi Jesanda käest saab.

Rakspiddise süddamega mees ei olle kindel ei ühhegi omma wisi sees.

Sepärrast on se üks õige paltwe, kui sinna pühha Waimo läbbi omma süddame himmoga Jummalale pole õhjad, ja temmaga süddame ja suga kõnneled, kui üks laps omma isaga, ehk orri omma isandaga. Kui sinna ommas süddames heat meel Jummalale peäle mõtled, sanna nadega ehk sannata, siis on se üks õige paltwe, ja Jummal on tootanud sedda kuulda. Kui ühhel lapsel middagi pudub, siis pallub temma ni hästi, kui temma moistab, ja wannemad ei holige illusist sannadest. Agga Jummal on ilmaotsata heldem kui iholikkud wannemad; temmal ep olle ka illusid sanno tarwis, temma ei holige neist; waid üks südda, mis ilma karmwalusfeta on, temma sanna ussub, temma käest abbi otsib ja otab, se on temma mele pärrast. Temma teab ja moistab keik, mis meil tarwis on, enne kui meie pallume; temma woib ja tahab ka palju ennam tehha üle sedda, mis meie pallume ehk moistame. Kui meie Jummalaga ommas paltwes oppikime räkima, kui üks laps omma emmaga; küll meie siis pea saakime tunda, kui helde ja armolinne meie Jummal on. Agga kui meie paltwed ja õhjamised Jummalale mele pärrast peawad ollema, siis pead sinna ka õppima keik wihkama, mis Jummal kelab; sest kuida woib Jummal sinno paltwet kuulda, kui sinna weel tahhad sedda armastada, mis Jummal ei salli? Sest nenda on kirjutud Joannesse ramatus 9 peat: 31 salm. Meie teame, et Jummal pattusid ei kule, waid kui tegi Jum=

Jummalakartlik on, ja teeb temma tahtmisese järrele, sedda kuleb temma. Sepärrast ütleb ka suur Jummal Jesa. 1, 16-19. salm: Peeste ennast, puhastage ennast, saatke omnad kurjad teud mo silma eest ärra: keiske kurja teggemast; õppige head tegema; noudke mis kõhhus, saatke illeannetumad õige tele, moistke kõhnut waeste lastele, selletage leske=naeste asjad ärra. Et tulge siis, ja selletagem omnad asjad iskeeskis, ütleb Jehowa: Kui teie pattud on kui elle=punnased rided, siiski peawad nemmad ni walgeks sama kui lummi, kui nemmad punnased on kui werre=karwa rie, peawad nemmad ommeti walge willa saatsaks sama. Sepärrast kui sinna nüüd tahad, et Jummal peab sinno paltwed kuulma ja sind aitma, siis peab se sinno surem murre olema, et sa keikist pattust omma Jeesuse pole ennast pörad, ja usklikko süddamega temma nimmel sedda taewast Jesa pallud. Agga se pallub Jeesuse nimmel, kes issiennast omma pattude pärrast wihkab, ja ei arwa ennast middagi head wäart ollewad, agga Jeesuse waggaduse ja talli lunnastamisese peäle lodab, ja selle pärrast ükspäinis Jummalale käest keik armo ja abbi otab. Sesuggune astub Jeesuse sees ja Jeesusega omma paltwega Jummalale ette ja pallub issiennese, omma üllematte, wannematte, sugulaste, häddaliste, waenlaste ja keikide innimaste eest, ja Jummal wõttab Jeesuse pärrast sedda paltwet kuulda ja annab, mis nenda Jeesuse nimmel pallutakse.

pidada, kui need waimolikkud annid ja him-
 mud. Anna mulle, armas taewane Jēsa, ar-
 mo, sedda minno suurt sōggedust tunda ja kah-
 hetseada, ja peāsta mind sest hirmsast rummalus-
 sest. Anna ja kaskwata minno sees diget usko,
 waimolikko tarkust ja wāgge, iggapāwa sinno
 fanna hāsti tākhele panna, sedda ükspäinis us-
 kuda, ja wihkada keik kurjad nouud, mis kur-
 ratist, kurjast innimestest, ja minno kurjast
 süddamest mulle antakse, et minna sinno armo
 ja iggapāwase kahhetsemisse ja pattust-põõrmis-
 se läbbi woiksin omma wanna kurja süddant sur-
 retada keige pattude ja kurja himmudega. Se
 pärast hōia mind, keigewāggewam õnnistega
 gia selfinnatsel päwal kurrati kuusatusse eest, et
 tenuma mind needmisse ja wandmisse, liajomis-
 se, wargusse, laiskusse, petmisse, sanna kuul-
 matta ello ja mu pattude läbbi omma woikude
 sisse ei sa, egga se läbbi minno waese hinge ärra
 ei hukka. Pühitse mind agga, kallis pühha
 Waim, et se uus innimenne, ehk uus südda,
 meel ja mõtte iggapāaw woiks erretulla, ja ei
 mitte silmakirjaks innimeste nähhes, waid Jum-
 mala ees digusse ja pühha ello sees ellada. Äita
 mind siis ka, armas taewane Jēsa, et ma om-
 ma teōd teen ei mitte silmakirjaks, kui se, kes in-
 nimeste mele pärast pūab olla, waid et ma
 woiksin omma wannematte fanna kuulda, wag-
 ga süddamega Jummalat kartes, ja hea melega
 tehha, mis nemmad kaskwad. Anna mulle ar-
 mo, et minna ka nende fanna wōttan kuulda,
 kes wāgga waljud on, ja mind liga tōga wae-
 rawad, et ma nisuguste wasto ei nurrise,
 waid

waid kindlaste ussun, et ka se minno heaks peab
 tulles, kui minna kannatlik ollen, sest et keik
 peab heaks tulles, kes Jummalat armas-
 rawad. Zuhhata mind nende, armas taewane
 Jēsa, tänna ja iggal aial, et keik minno mõtte,
 teggo ja ello woiks sinno mele pärast olla. Sin-
 no hōleks annan minna omma hinge ja ihho,
 wannemad, suggulased, keige=ennamiste keik
 waggad risti=innimised; sinno pühha Waim
 kallitsego mind, sinno pühha Ingel olgo minno
 lures, et se kurri waenlane minno peäle ei sa
 woinust, Amen.

Dtho=Palwe.

Dh! helde, armolinne, keigewāggewenne
 Jummal, meie Jēsanda Jēsusse Kristusse
 Jēsa, sind tännan minna keigest süddamest, et
 sinna mind minnewal päwal omma sure armo
 ja wāe läbbi olled hoidnud ja kaitnud, et kurrat
 omma karmalussega mind ei woinud hukkada.
 Minna ei olle mitte wāart keige se armo, mis sa
 minnule norelt põlwele siit sadik ja ka tänapāaw
 olled teinud. Mis tänno woin minna minnule se
 eest anda? Paljast sannast ei holi sinna mitte,
 waid sinna ütled: anna, mo poeg, mo tüttar,
 omma südda minnule, ja olgo sinno te ehk taht-
 minne minno mele pärast. Minno helde Jēsa,
 ja tead, misuggune kurri südda mul on, se ei
 tahha mitte sinno teed armastada, waid ikka
 laia tee peäl käia, mis hukatusse sisse satab.
 Wōtta sedda kurja süddant minno seest, ja par-
 randa

randa pääw päwalt minno eksitusfed, ja te mind
õige usfo läbbi kolbaraks, et minna omma pä-
to hädda süddamest tunnen, kahhetsen, ja omma
õnnisteggia Jeesuse Kristusse pole korwaste
hoian, kes ükspäinis wäggen on minno patto-
hawad parrandama, ja minno ihho ja hinge
pühhitsema. Tulleta minno mele, et kui se tän-
napäwane pääw on lõpnud, nenda ka minno
ello päwad peawad otfa sama, ja et sinna siis
igga-ühhega tahhad arro piddada, kuida temma
sün ülmas on ellanud, ja temma kätte maksta
sedda mõda, kui iggaüks saab teinud, olgo hea
ehk kurri. Anna mulle sepärrast iggapäwa pühha
murret minno hinge eest piddada, et minna woik-
sin tänna ja igga õhto omma wiggadusfed ja eks-
tusfed sulle süddamest ülestunnistada, ja nende
wasto abbi otsida ja leida. Oh Jeesand! mae-
nits mind allati omma pühha Waimo läbbi.
Anna mulle andeks Jeesuse Kristusse minno
Jeesanda pärrast keik minno eksitusfed ja pattud,
mis on teadawad ehk teadmatta, misga minna
sinno wasto ollen eksinud, ja puhhastata minno
süddant neist armolikkult. Hoia mind selfinnatsel
õfel keige patto, kurja ja kahjo eest, ja ärrata
mind homme warra ülles, et minna ue päwaga
woiksin ue ello sees kaita, keigest lihha ja waimo-
rojussest pühha Waimo abbi läbbi ennast puh-
hataks tehha, ja sedda pühhitsemist lõppetada.
Jummala kartusses, Jeesuse Kristusse minno
õnnisteggia pärrast, Amen.

Hom

Hommito-Palwe Pühhapäwal.

Oh! keigewäggewam Jummal ja Jeesa, Ma
ja taewa Loja, sinno jure ma tullen, sinno
ette langen minna põlweli mahha ja tännan sind
keigest süddamest, et sa mind selfinnatsel õfel om-
ma armo tibadega olled kaitnud, ja kurja wai-
mo ja temma selfi eest armolikkult hoidnud.
Sepärrast peab minno südda ja su sinno helde
armo kolutama. Sulle olgo au, kitus ja tänno
nüüd ja iggaweste. Ma pallun sind ka, et sa
tahhatsid mind selfinnatsel päwal ja iggal aial kei-
ge kurja eest hoida. Sinno holeks annan min-
na omma hinge ja ihho, omma ello ja keik, mis
mul on, ommad mõtted ja sannad. Õnnista
sinna, oh helde Jummal! minno siissetullemise
ja wäljaminemise. Olgo se pääw mul õigeks
pühhapäwaks; et ma muud ühtegi ette ei wõt-
ta, egga te, kuid ükspäinis sedda, mis läbbi
sinno nimmi saaks pühhitsetud, ja sinno riik
meie siise tulleks. Ärra lasse mind mitte üks-
päinis omma uledega tänapäaw sind tenida.
Ee lahti minno südda, et so sanna woiks sinna
siise tungida. Ärra et ma sinno sanna ja ju-
last hea melega kulen, meles pean ja omma ello
te järrele parrandan. Sel esimesel päwal olled
sinna, keigewäggewam Jummal, sedda esimest
woalgust lonud, oh! ärra jätta minno süddant
siis mitte pimmedusse siise, waid ütle ka nüüd
omma keigewäggewama sannaga, et sinno wal-
sus ka minno süddames peab tõusma, et ma
keigest rummalussest saaksin peästetud ja kui üks
wal-

walgusse laps woiksin ellada, Jeesusse Kristusse
se tõssise walgusse pärrast, Amen.

Dhto-Palwe Pühhapäwal.

Siggawenne ja armolinne Jummal, ma kida
ja tännan sind süddamest, et sa mind tänna-
pääw keige kurja ja kahjo eest olled hoidnud.
Sa olled mind omma pühha sannaga rohkesti
söödnud ja minno hinge jahhutanud; sest on min-
no südda rõmus, ja minno hing kida sind sinno
heldusse ja armo pärrast. Ma pallun sind ka
allandikkult, hoia ja kaitse mind weel eddespidi
keige hinge ja ihho kurja eest. Anna mulle, armas
Jessa, sedda armo, et ma unneske patto ei te, waid,
et keit, mis ma mõtlen ellik nään, pühhast Wai-
must woiks tulla. Sesamma Waim wõtko keit
hirno minno süddamest ärra, et ma julgeste Je-
susse Kristusse nimmel maggan, ja homme war-
ra rahho ja hea terwisega ülestouren. Ärrata
mind õigel aial ülles, ja sata mind rõmoga min-
no tõ kallale minnema, ja seddasamma sinno
tahtmisse järrele teggema. Ja kui se aeg tulleb,
et ma sest ilmaist pean ärraminnema, siis seisa sin-
na truiste minno jures omma abbiga, et ma sur-
maga nenda woitlen, et ma sedda ärrawoidan
Jeesusse Kristusse surma woitlemisse pärrast,
Amen.

Hommiiko-Palwe Esmaspäwal.

SH! mis paljo head olled sinna, armolinne
ja helde Jummal, mulle teinud, et ma raho
ho

ho ja hea terwisega sedda päwa ollen sanud näh-
ha. Kuida pean minna sind keige sinno heateg-
gemiste eest tännama? Ei maksa middagi sinno
ees, mis sinno käest ei tulle; siis läkkita sinna isfi
mulle omma pühha Waimo, et ma temma juhha-
tamisse ja nou läbbi, sulle tänno annan, ja, mis
mulle tarwis lähhäb, sinno käest pallun. Wõtta
mind selfinnatsel päwal omma warjo ja kaitse-
misse alla, et minno hinge ja ihho waenlased üh-
tegi kurja mulle ei te. Wallitse sinna mind, ar-
mas Jessa, et ma middagi ei hakka egga löppeta
ilma sinnota. Onnista minno tõ ja teggeminne.
Ehhita mind keige pühha kumbede ja wisidega.
Anna armo, et ma woiksin omma pattude pä-
rast ärdaste nutta, ühhe ue ja waimolikko ello
sees ellada, ja pääw päwast Jummal tarkusse
sees kasmada. Selfinnatsel päwal olled sa,
wäggen Jummal, ärralahhutanud sedda wet,
mis taewa peäl on, kus pilwed on ja liinud len-
nawad, sest weest, mis Ma peäl on. Oh! se
patto weesi on wägga toustnud minno süddames;
lahhuta seälfammas ka ärra sedda patto wet, et
mo südda woiks sinno Paradisiks sada, ja seäl
sees usf, armastus ja kannatus kasmada, nen-
da et pärrast ükski pat mind sinnust ei lahuta.
Sinnust ma pean kinni, siis kule mind ka Jeesusse
Kristusse pärrast, Amen.

Dhto-Palwe Esmaspäwal.

SH! iggawenne Jummal, minno keel peab jär-
geste sinnust räkima, ja üttema: kidetud ol-
do minno helde Jessa, sest temma teeb minno hin-
gele,

gele, ja ihhule palju head, temma heldus kestab iggaweste. Sesamma sinno heldusse pärrast pallun minna sind: Kaitse omma waega mind ja keik, mis sa mulle olled annud. Olle sinna mulle isfi warjaks, ja olle mulle armolinne, sest so peäle lodab minno hing. Minna heidan ennast nüüd Jesusse nimmel mahha, ja maggan rahhoga; sinna agga, oh Israeli kaitšia! ei uinu egga magga. Eõsta siis omma palle walgust minno peäle, kui ma maggan. Minna ollen, armas Jummal, ristimise läbbi sinno armsa Poja Jesusse Kristussega temma surma sisse mahhamaetud; siis te mind ka temma ülestoumisse sarnatseks, ja ma siis Kristussega ue ello sees ellan, ja keige pühhadega surel wiimsel ülestoumisse päawal sinno tootud armo-ja au-rigi sisse saan, Amen.

Hommiko-Palwe Teisipäwal.

Armolinne Jummal, ma pöran ennast sinno pole, et ma enne sinnoga rägin, enne kui ma innimestega hakkän rärima, ja enne kui ma oma ma tö kallale lähhan; enne tännan minna sind sinno heattegemiste eest, ja pallun sinno käest õnnistust, et minno tö ja teggo saaks õnnistud ja sinno tahtmise järrele tehtud. Au olgo sulle kolm-aino Jummalale, sest sinno armo läbbi olen sen minna praego ülles; sinno armo on mind sel õfel hoidnud, ja on rahhoga mo waese pattuse kehha lastnud hingada. Et agga se õ möda läinud, ja pääw meile hakkab paistma; siis ärra jätta sinna, oh armas Jesus! sa õigusse pääl, mind mitte pimmedusse, ja süddame söggedusse sisse,

sisse, waid hakka nenda minno süddames paistma, et iggaweks saaks nähha, et Sinna mo sees olled. Sel päwal olled sa maad lahutanud merrest ärra, et Ma kuivaks sanud, ja olled sedda selsammal päwal pude, rohho ja keige sugguste rohtudega ehitanud. Minno südda on, parrago Jummal! weel kui üks weesine so, mis head wilja ei kaäna; siis lahuta sinna, armas Jummal, minno süddant ka sest patto weest, et se saaks tahhedaks ja heaks, ja et ma saaksin lähe pu sarnatseks, mis jõe äres on istatud, mis omma wilja annab ommal aial, ja kenne lehed ei puddene. Oh Isfand! aita ja anna, mis ma so käest pallun, Jesusse Kristusse pärrast, Amen.

Dtho-palwe Teisipäwal.

Helde Jesa, sinno armo läbbi on se tännane pääw möda läinud, ja jouan ikka ennast surma pole. Kiderud olgo sinno kallis nimmi, et sa mulle aega annad ennast pattust pöörda, ja et sa mind ep olle äkkitse surma läbbi siit ulmast äratorristanud. Sedda head tahhan minna sinno lähha Waimo läbbi ikka meles pidada, ja se pärrast keigest süddamest sind kuta. Ma pallun sind, minno ello armastaja: Anna mulle weel ni palju aega, et ma woin patto peäle woiwust sada, ja omma hinge waenlased omma jalge alla tallada. Sedda pallun minna sinno käest keigest süddamest; sest minna polle, parrago Jummal! weel mitte nisuggune, kui minna kül sinno sanna järrele peaksin ollema. Rinnita se nou minno sees,

et hakkān patto waſto ſure hole ja murrega panna
nema, ja pūan ſind, oh helde Jummal! Käte ſada
et ma tepe ilma ſinnota ei eſa, waid et ſa minno
ſees omma armo ja wāega woikſid ellada. So
aſja peäle mõtteſes, heidan ma ennast mahha,
ja pallun ſind: Ärra laſſe mind mitte ſind ärra
unnuſtada, waid anna armo, et ma omma woi-
heites ſind meles pean, ja homme ülleärlades
ſinnuſt hakkān rātima. Siis tean minna tõeſte,
et mul ei ſünni ühtegi kahjo. Sedda pallun min-
na ka Jeſuſſe Kriſtuſſe pārraſt, Amen.

Hommiſo-Palwe Reſknāddalil.

Oh! ſinna ſuur Jummal, keſ ſa iſſi walguſ
olled, ja ellad ühhe walguſſe ſees, kuhho ülle-
ei ei ſa, ja ſiiski ni armolinne olled, et meil waes-
tel lubba on, ſinno pūhha palle ette tulla ſind pal-
luma; ſepārraſt tullen minna ka ſelſinnatſel homo-
miſo tunnil, ja niſkutan omma ſüddame põlwe
ſinno ette, ja tännan ſind ſinno ſure armo eſi.
Seſt ſinno armo läbbi ollen minna weel ellus, ja
ollen ſedda pāwa ſanud nāhha. Sa olled mind
omma warjo alla wōtnud, truiſte mind kait-
nud, ja omma wāe läbbi keige kurja eſt hoidnud
nenda, et ma hea terwiſſega omma tööd woin
tehha, ja ommad aſjad aiada. Minno meſe tulle-
tähhed olled lonud. Needsammad temad truiſte
ſedda, miſepārraſt nemmad on lodud. Oh! ſiiski
ärra laſſe mind ni meſeto olla. Kui need. Keſ ſei
ei holi, miſ meie kōhhuſ on ſinno tahtmiſſe jär-
rele

tele tehha. Tulleſta iſſa ſedda mo meſe, et ſa laſ-
ſed omma päiſlikko kurjade ja waggade üle ülle-
louſta, ja laſſed wiſhma ſaddada digede ja üle-
kōhutuſte peäle, et ma woikſin ſinno jälgede ſees
pāia, ja armolinne olla omma liggimeſſe waſto,
kui ſinna taewane Jeſa armolinne olled. Ritku
ſiis, helde Jeſa, minno ſüddameſt ärra keiſ wi-
ha, wiſkamist, kadeduſt ja tiggeduſt; anna mul-
le iſſe pehme ſüdda keikide innimeſte waſto, et
ma ka omma waenlaſtele woikſin head tehha,
head neile ſowida, ja nende eſt palluda. Keiſ
muud head, miſ ial weel ſinno kēſt tulleb pallu-
da, ſedda anna mulle, armas Jummal, rohkeſte;
minno Onniſteggia, Jeſuſſe Kriſtuſſe pārraſt,
Amen.

Oh-to-Palwe Reſknāddalil.

Oh! dige ja pūhha Jummal, ſa tahhad, et meſe
peame ka diged ja pūhhad ollema, nenda kui
ſinna olled. Agga minna waene pattune pean
tunnistama, et ma iſſienneſeſt ei olle egga dige
egga pūhha, ja ſiiski teed ſa mulle paljo head; ſa
hoiad ja kaitſed mind, nenda kui ſa tännapāwa-
ga olled teinud. Sepārraſt kida Jeſandat, min-
no hing, ja ärra unnuſta mitte ärra, miſ head
teinud. Helde Jummal! ma pal-
lun ſind, hoia mind pārraſt weel nenda, kui ſa
tännine mind olled hoidnud keige kurja ja kahjo
eſt. Laſſe mind iſſa ilma liamurreta ja kartuſ-
ta rahho ſees maggada; ja ſinno walguſ ei lah-
ta minno ſüddameſt, ſeſt ſinna, oh Jeſand! wal-
guſtad keiſ pimmeduſt ja ſōggeduſt. Heida armo
minno

minno peäle, ja anna mulle keif pattud andeks; peästa mind minno patto häddast; pesse mind puhtaks minno eksitusissi, ja pühhitse mind läbbi ja läbbi. Jesand, kule minno heält, kui ma õlle sinno pole hüan, ja wotta mind kuulda, kui ma südda sind otsib. Ärra wotta omma kät mitte minnust ärra, ja ärra jätta mind mitte mahha seft ma lodan sinno peäle. Kinnita sedda lotust ka minnto sees Jefusse Kristusse pärrast, Amen.

Hommiiko-Palwe Neljapäwal.

Selde ja armolinne Jummal kes sa meile head tehhes ärra ei wässi, waid keifile head teed, ni hästi neile, kes sind kartwad, kui ka neile, kes on tännamatta; minno kohhus on selsinnatsel hommiiko tunnil sind tännada, sest sinno arm tees tab iggawesti, ja sinna ep olle mitte waatnud minno pattude peäle, ja ep olle nende pärrast mind mitte nuhhelnud; waid sa olled mind omma tiibedega katnud, et mulle ühtegi kahjo ei olle sündinud, ja et ma sedda päwa jälle ollen sanud nähha Anna armo, et ma sedda päwa ei prugi pattuseks. Hoia mind sel päwal ja iggal aial ebba usso wiiside ja kumbede eest, et ma mu asja peäle ei lodan kuid ükspäinis sinno peäle. Sa olled käsknud, et ma omma palle higgj sees omma leiba pean süüma, ja sefs olled sa kuus päwa seädnud, et meie nende sees omma tööd peame teggema. Anna omma armo, et ma keifsuggust tööd, mis ial ette tulleb, julgeste ja rõmoga ärrateen, ja sinno käskusega, et minno südda kinnita ka, armolinne

ne Jummal, keif mis ma ette wottan, ja ärra lasse mind mitte omma hinge tööd ärra unustada; waid et ma tööd tehhes sinno peäle motlen, ja ommas süddames sinno pole õhkan. Önnista keif, mis sinna mulle olled annud; ja nenda kui sa sel päwal ollee lonud need liinud taewa al, ja kallad merre sees, ja olled murret mei eest piddanud enne kui meie weel ollime lodud, et meie neiff piddime toidust sama; nenda pea niüdle weel murret meie eest, ja lasse liinud taewa al ja kallad keige wette sees siggida. Keige-ennamiste egga täida mo südda usso, armastusse, kannatusse ja pühha kumbedega, et ihho ja hing saaks illespetud. Te sedda, armolinne Jummal, Jefusse Kristusse pärrast, Amen.

Oheto-Palwe Neljapäwal.

Selde taewane Jesa, minna tännan sind süddame ja fuga, et sa päwa ja ööd lonud, ja olled sedda päwa seädnud, et meie omma tööd peame teggema, ja sedda ööd, et meie same hingada. Kiderud olgo sinno kallid nimmi, et ma tännapäaw sinno armo läbbi ollen joudnud omma tööd tehha, ja olled keif kurja ja kahjo minnust ärrakeelnud. Anna niüüd, armolinne Jummal et mo wässi ihho sel õsel nenda saaks hingada, et ühtegi kartus, hädda, egga willetsus mind ülles ei ärrata. Sinna, oh Jesa! wotta mind wasto ommaks lapseks, et ma julgen omma Pea sinno süllesse paama. Sefs ehbita mind keige usso, tödsise armastusse ja pühha kannatus-
ga, et minno südda kindlaste sinno isalikkos
armas-

armastamisfe peäle woiks lota. Lasse siis ka sinno pühhad Ingrid olla minno ja minno honeta te ümber, et kurrat se mõiraja loukoer ossa minnust ei sa. Hoiat meid tulle-kahjo ja wargade eest. Wimaiks olle sinna, oh! armas Jesus, mulle oaksaks, siis uinun minna rõõmsaste maggama. Amen, se sündko nenda, Amen.

Homniko-Palwe Redel.

Oh! keigewäggewam Jummal, Ma ja taema Loja, ma tullen praego sinno pühha palle ette ja tännan sind keige se hea eest, mis sa mulle minno ello aial olled teinud. Sa olled mulle ihho ja hinge annud, ja tännine hoidnud. Ma ollen sinno holeks olnud, ja sa olled murret kaännud, et mo hing, mis patto läbbi olli ärarikkatub, ja piddi hukka minnema, pattust sai peästetud ja piddi ueste sündima. Sa olled sel päwal sedda eestimest innimest lonud, ja jummalikko wiside ja Tombedega ehhitatud. Oh! armas Jummal, wata nüüd minno peäle, mis suggune ma ollen? Kelle sarnane ollen minna nüüd? Parrago Jummal! Kurrati näggo näikse mul ja keikil innimest, tel ollewad: Parranda siis sedda mis on ärarikkatub. Saks olled sinna jo omma ainust Poega Jesusst Kristust ilmale läkkitanud, et temma piddi meie sarnatsaks sama, ja meie pattud risti peäle pandma, et meie piddime jälle temma sarnatsaks, õigeks ja pühhas sama, ja et Jummalat näggo meie sees saaks jälle ülesehitatud. Aita, et ma otsin abbi omma õnnisteggia Jesusse käest, keel sel päwal risti on lödud, ja temma peäle õige usko

sees watan, ja hakkab sedda patto wihtama, mis minno õnnisteggia on risti peäle saatnud. Aita siis ka, armas Jummal, et ma omma libhalikkud himmud risti löön, ja ühtlase omma Kristussega suren, et ma temmaga jälle woin ülestousta, ja ühhe ue ja wagga ello sees ellada, ja nenda ennam ja ennam sinno sarnatsaks sada. Seeb se on, mis ma keigest süddamest sinno käest pallun, wotta minno palwed kuulda Jesusse Kristusse tännatamisfe ja surma pärrast, Amen.

Ohito - Palwe Redel.

Oh! helde Isand Jummal, minno südda, meel ja keel hakkab praego sind tännama; sest sa olled kui se armo hallikas tännapäaw rohkeste omma armo minno peäle lastnud tulla. Olesid keel minno liikmed keled, siis ei jouaks nemmad keel sinno heateggemissed ülesräkida. Sinno arm on se, et ma weel ellus ollen; sa olled mo hinge hoidnud hukatusse ja mo ihho pahha haigusse eest; paljo kurja olled sa minnult ärrakännud, ja olled mind rohkeste õnnistanud. Olla siis, armas Jummal, nisuggune weel minno wasto, kui sa tännini olled olnud. Wotta omma holeks mind, ja keik, mis mul on, ja katta mind omma libadega, et ma rahhoga maggan, ja homme warra ue rammoga ülestousten, ja omma rõõd sinno auuks hakkab ja löppetab. Ja kui minno wainne ello tund tulleb, siis kinnita mind, et ma kändla usfoga Jesusse Kristusse peäle lotes, küt ärralähhan, ja iggaweste õnsaks saan, Amen.

Sõmmiko-Palwe Laupäwal.

Sühha Jummal! helde Jēsa, minno eesti menne tō peab se ollema, et minna sind kida ja tannan; sest üpris suur ja hea on se, mis sa mulle olled teinud. Minna ep olle wäärt neid heategemissi, mis sa mulle teed iggapääw. Paljo head olled sa minno ihhule teinud, agga paljo ennam mo hingele: Sest sa olled mind risti-rahwa seas lastnud sündida, kus ma sinno sanna ja tahtmist saan õppida, et ma woiksin ommast pattust peafeda ja iggaweste õnsaks sada. Minna lähän nüüd ta omma tōle ja wōttan sedda ette, mis sa isfi mind olled lastnud teha. Õnnista siis minno tō ja teggeminne; õnnista minno wäljaminneminne, et ühtegi willetsust egga äppardust mulle ei sünni; õnnista minno sissetulleminne, et ma nenda omma kotta taggasi tullen, et ma wäljas ühtegi patto ei olle teinud. Sel päwal olled sa, taewa ja Ma Lōja hinganud, ja omma kätte tō peäle waatnud, ja wata! keik olli wägga head. Mis pean minna waene ütlima, kui ma watan ja mõtlen keige se peäle, mis ma sel näddalil olen teinud? Ei ma tohhi ommad pattud ärrasallata; minna tunnistan, et minno tō ja teggo ei kolba; sepärrast pallun minna: Heida armo minno peäle, ja anna mulle keik minno pattud andeks: Kinnita mind omma pühha Waimo läbbi, et ma parreminne ennast woin tullemal näddalil patto eest hoida. Ärra tüddi ka mitte ärra mulle head teggemast, waid sinno heldus ja arm olgo minno peäl iggaweste Jēsusse Kristusse pärrast, Amen.

Dhto

Dhto-Palwe Laupäwal.

S! sa iggawenne Jummal, üks näddal on ta sinno armo läbbi rahho ja hea terwisfega möda läinud. Sinna suur Jummal olled sedda head mulle teinud. Jubba ma olleksin ammogi hulla läinud, kui sinna ep olleks mind kaitstud. Sepärrast tannan minna sind keigest süddamest, ja pallun sind allandikkult; Hoia mind keige hädä ja willetsusse eest. Sa olled tru, sepärrast loobab mo südda sinno peäle, sesamma lotusfega heidan minna ennast mahha. Sinna agga, oh helde Jēsa! tulle mo süddamesse, ja te ennesele sünnapset. Ehita minno südda usso, armastusse ja kannatusfega, ja ärra lasse mind ühtegi mõttelda, räkida ehk teha, kuid ükspäinis sedda, mis so pühha Waim wōttab minno sees teha. Anna armo, et ma hakkän ma- ilma ärrapõlgama, ja laewa järrele iggatsema, ja kui se tund liggi saab, et sa, oh armas Jummal! mind sünnä taewa tahhad sata, siis olgo so pühha Waim minno sees, et kui ma teys ei woi räkida, temma süski minno sees lõpmatta woiks õhkada, ja nenda sinno pühha palle ette tulla. Kule minno palwe, armas Jummal, Jēsusse Kristusse pärrast, Amen.

üks Tanno-Palwe

Meie Jēssanda Jēsusse Kristusse
Innimesseksamisse ja Sünnimisse pärrast.

S sa helde armolinne Jummal Poeg Jēsus Kristus, sa dige innimeste armastaja! au,
B 5 Titus

litus ja tänno olgo sulle sinno sure heldusse pärrast, et sa meie lihhas ja werrest olled ossa wõtnud, meie wennaks sanud, ja meid keif ni wägga auustanud, et meie sinno läbbi Jummal lapsiks ja suggulasiks olleme sanud. Sa suur kunnigas, keikide isfandatte Isfand, sa keigetõrgem, wäggewam ja riiklam Isfand! Kuida olled sinna meie waese, alwa ja nõdra lihha ja werrega ennast kihlanud? Kuida olled sinna meid isse Jummal au ja nou sisse üllendanud, et sinna, kui tõssine innimenne, selle kolm-aino Jummal fees nüüd olled ja ellad? Innimenne on pattu läbbi koggoniste ärrariikutud; wata, kui wäggaga on temma nüüd sinno fees pühhitsetud ja puhtaks tehtud! temma olli ärranetud; wata, kui ta sinno fees on õnnistatud! Sa olled nisugguse innimesse ihho ja hinge ennesele wõtnud kui meil on, et sa meid ihho ja hinge polesti piddid terweks teggema. Anna armo, et minna nüüd mo hinge, ihho ja selle liikmed, mis sinna ni wägga ennese fees olled auustanud, pattudega mitte ei rojasta egga teota, waid et sinna minno fees, ja minna õige usso läbbi sinno fees woiksin pühhaste ellada. Sa õnnistatud neitsi Poeg! Sa Isfanda õnnistatud! Kelle fees keif rahwast Ma peäl õnnistaks. Meie ollime Jummalast ärralahhutud; ennä! Kuida meie sinno fees ni kindlaste Jummalaga olleme ühte sanud! meie ollime kurratist teotud; ennä! kui wägga nüüd sinno fees auustud! meie ollime Jummal wihha al; ennä! kui wägga nüüd sinno fees armastud.

Dh! Kuida woib Jummal nüüd meie wasto wihha piddada? Kuida woib ta meie waenslane olla? Kuida woib ta meid riikluda, kes meie temma lihha ja werri olleme? ükski ei olle ial omma ennese lihha wihlanud. Oitse kui sinna, armas Jesus, nüüd tõssine Jummal ja tõssine innimenne iggaweste jääd, nenda on Jummal sinno innimesseksamisese läbbi meile kinnitanud iggawest sõbrust, iggawest armo, iggawest leppitamist, iggawest laste õigust, iggawest rahho Jummal ja innimeste wahhel, et meie sinno sugguwõsa olleme, ja kui sinno ommaksed ja wennad sinnoga woime ellada iggaweste. Dh mo kallis Jesus! sinna olled selge arm, heldus ja rõõm. Sinna olled se õige walgus, mis meid walgustab; sinna olled se õige te, mis Isfa pole juhatab; Sinna olled se iggawenne tõdde, mis meid õppetab; sinna olled se iggawenne ello, mis meid ellawaks teeb; Sinna olled se iggawenne arm, mis läbbi Jummal omma armo annetega meile tulleb; Sinna olled se iggawenne õigus omma lunnastamisese läbbi, mis meid õnsaks teeb; Sinna olled se iggawenne surem Preester, kes meid õnnistab, meie õest pallub, ja kes isfiennast täieks lunnastamisese hinnaks meie pattude pärrast an annud. Sinno ello on innimeste walgus. Nende rõmustamiseseks olled sa taewast mahha tulnud; Sa olled innimesseks sanud, et innimesed woiksid Jummal lapsiks sada. Dh! kui armas olled sinna minno süddames? Mis illus on so näggo; mis armsad on sinno wisid ja kumbed? Mis lahked on sinno kõnned, sa keigeillusam innimeste seast? Dh! minno sõbber, tulle mo süddamesse; mo wend!

wend! ärra põlga mind; minno armastaja!
 ärra taggane minnust; mo peigmees! wõtta
 mind wasto helde su-andmissega; mo süddame
 rõõm! ühhenda ennast minnoga, kinnita minno
 usko, et sinna tõeste ja täieste omma Jumma-
 likko werrega mind olled ärralunnastanud, ja et
 sa omma innimesseksfamisise läbbi minno wõn-
 naks sanud, kelle halle meel minnoga on keige
 minno hädda pärrast, ja kelle jure minna keige
 waewa sees julgeste woin tulla ja korwaste abbi
 otsida. Keige-ennamiste tulleta mo mele, et sa
 minno lihha ja werre issiennese sees ülle keikide
 taewaste, ülle keige Inglise, jummalikko au-
 sisse olled tõstnud, et minna keik tühja illo siin
 ma ilmas pean ärrapõlgama, ja dige usso läbbi
 jo siin taewas ellama ja sedda au takkanoudma,
 mis sinno sees minno iggawesseks rõmüks mulle
 on antud ja walmistatud.

Oh wõtta, armas Jesuke!
 So sängiks minno süddame.
 Oh wõtta temmas hingada,
 Et minna sind ei unusta,
 Amen.

üks Tänno=Palwe
 Jesusse Kristusse kibbeda
 Rannatamisise pärrast, misga temma
 meid Jummalaga leppitanud.

Oh! Jesus Kristus, sa ilma süta Jummalaga
 tal, kes sinna ma-ilma pattud olled ärra-
 taanud! ma tännan sind süddamest sinno kibbeda
 tan-

Rannatamisise ja surma eest, kui keige ma-ilma
 hädda, se on keikide innimeste kurbdus, ahhas-
 tus, wallo, kartus ja wärriseminne sinno peäle
 tulnud ja sinno hing kurtaks sanud surmani.
 Kes woi sinno hinge ahastust ärramoista ja
 allesträfida? Oh! sedda hinge hädda! oh sedda
 süddame wallo! oh sedda waimo jällestust! oh
 sedda surma woitlemist! oh sedda werrißi higgi!
 mis tännalikko süddamega pean minna sind was-
 torõõtma? Oh Jesand! sa olled tõeste keikide
 eest surma maitõnud, se eest tännan ma sind, sa
 tru südda. Ma tännan sind sinno allandikko
 palwe eest, kui sinna aedas omma palle peäl
 Jummalat kumardanud, ja issiennast minno
 ossemel Jummalale ohwriks annud. Minna
 tännan sind sinno kõidikkude eest, misga sinna
 kui Kurjateggia kinniseatud olnud, et sa mind
 neist iggawesse surma paelust tahtõid lahti peasta.
 Minna tännan sind sinno hawade pärrast, kui
 sind minno patto pärrast piitsaga lödi, minna
 tännan sind sinno sure allandusse ja tassase mele
 pärrast, misga sinna minno kõrkust, au-ahnust,
 wõhha ja tiggedust olled maksnud ja ärratasfu-
 nud. Ma tännan sind, et sa omma risti-surma
 läbbi sest wiimsest ja hirmsast Jummalaga kõhtust
 mind olled ärrapeastnud. Ma tännan sind sin-
 no kibbowitsa kroni pärrast, mis sa minno heaks
 taanud, et sa iggawesse au-kroniga mind woik-
 sid ehitada. Ma tännan sind, et sa kui üks
 arvanetud, taewa ja Ma wahhel risti peäl olled
 ponud, ja mind se läbbi sest iggawessest need-
 misest ärralunnastanud. Oh sa pühha ihho!
 Oh sa helde südda! oh sa kallis Pea! oh sa
 illus

illus palle! oh teie selged silmikessed! oh teie õn-
nistud käed! oh teie kasinatad kõrvad! oh teie
kaunid jallad! kuidas ollete teie keikpiddi minno
patto pärrast waewatud? Oh Jummal! kui suur
on sinno wiha patto peäle, et sa omma aino
sündinud Poia peäle ei olle mitte armo heitnud?
Oh Jeesus! kui suur on sinno arm minno wasto-
et sa seest-ja wäljaspidi sedda ilmaräkimatta
põrgo wallo ni kannatlikko süddamega kannata-
nud, et minna ei piddand sedda iggawest surma
näha sama iggaweste.

Minna tännan sind, et sa risti peäl sinno om-
ma waenlaste ja ka minno eest, kelle pattud sind
risti peäle saatnud, olled pallunud ja ütelnud:
Jesusa, anna neile andeks, sest nemmad ei tea, mis
nemmad tewad.

Ma tännan sind se sanna eest, mis sa Joani-
nessile olled räginnud: Wata! se on sinno emma.
Kül sa wõttad ka minno eest murret piddada ja
minno kurbdusse sees mind rõmustada.

Ma tännan sind ka nende rõõmsade sannade
pärrast: Tänna pead sa minnoga Paradisis ol-
lema. Ma pallun sind, mõtle ka minno peäle
ommas ritis, ja wiimse hädda sees te mulle para-
disi usks lahti, et ma täie lotussega rõõmsaste sil-
wain ärralahkuda.

Ma tännan ka süddamest se sure hinge hädda
pärrast, mis sees sinna olled kiskendanud: Min-
no Jummal! minno Jummal! miks sa olled
mind mahhajätnud? Rinnita se läbbi minno
usks, et sa mind surma häddas nüüd ei tabha
mitte mahhajätta, waid et sa kui minno Jeesus
ja

Jeesuse Kannatamisese n. Surma pärrast. 31

ja minno Jummal tahhad keigest häddast mind
lahi peasta, ja mind õnsaks teha.

Ma tännan sind so janno pärrast, et sa üttel-
nud: Mul on janno. Olgo sulle ka janno min-
no hinge õnne järrele, ja kustuta minno janno
se ello-weeaga, mis keeb iggawesse ello sisse.

Halleluja! kitus ja tõnno olgo ka sulle se rõõm-
ja sanna eest: Se on lõppetud! sest nüüd olled sa
ka wiimse tinga Jummalaga kohto ees minno ärra-
kannatamiseseks maksnud, ja minno õnnistusse
Jeesus on sinno käes. Sepärrast tännan minna
ka waimaks sind so wiimse sanna eest: Jeesa, sin-
no kätte annan minna omma waimo! Sest sin-
no surm on mind Jummalaga leppitanud ja min-
no surma ärraneelnud, et ma ka omma Waimo
sinno ja minno taewase Jeesa kätte woin anda, ja
temma armo sees hingada iggaweste. Sedda-

suggust täielikko lunnastamisese hinda olled sa, tae-
wane Jeesa, minno iggawesseks lunnastamiseseks
wastowõtnud, et sa ei tabha minnoga kohtusse
minna, waid omma hallastusse rikkust pattude
andeks-andmisese läbbi üllesnäidata. Sinno Poia
Jeesuse kallis surm toob mulle nüüd õigust, kulu-
tab Jummalikko rahho, ja annab hingele rõmo,
et ma hea melega woin keik pattused himmuud
surretada, ja minno Jeesuse auuks waggadusse
ja õnnitusse sees ellada ilmalõpmatta.

Sest nüüd olgo taewas tänno Jeesale!
Kes meid sures waewas aitnud heldeste,
Kitus olgo järgest Jeesusele ka.
Pühha Waim! sind kõrgest kiitko ilma-ma.
Jeesand, heida armo mei peäle, Amen.

Tänno-Palwe
Jesuse Kristuse Jummal
Poia rõõmsa ülestoumisese pärrast.

Dh! sa leigewäggetam, patto, kurrati, surma ja pörgo ärrawoitja, Jesus Kristus! minna tännan sind süddamest sinno rõõmsa ülestoumisese pärrast, mis läbbi sinna surma käest woi must ärrawõtnud ja hukkaminnematta ello walgusese ette tonud. Sinno käes on nüüd surma ja pörgo wotmed. Sa olled surnud olnud, ja wata, nüüd ellad sinna iggawesest iggaweste. Surnus kus on nüüd sinno odda? Pörgo-haud, kus on sinno woiuus? Kitus ja tänno olgo sulle, kes sinna sedda woiuust nende peäle meile olled saatnud. Sepärrast on minno südda rõmus, kes nüüd kestab mo au iggaweste. Taewane Jesus ei olle sind mitte surma sisse jätnud, waid ärrawoitse aia pärrast ülesärratanud ja iggawesese auga kui kroniga minno heaks sind ehhitatud. Minna ollen nüüd tõeste sinnoga ülesärratud, ja sinna sees ülestousnud, et ma ue ello sees pean käima. Sinna olled isse tõeste se ülestousminne ja ello, kes sinno sisse ussub, ei lähhä se surrema, et ta kül surreb. Sinna olled nende usklikkude ello, ja ei surre mitte, sepärrast ei woi ka nemmad omma ello mitte ärrakautada. Dh minno Isfand! kuida olled sinna sure auga omma hääst ülestousnud, nenda et Ma wärrisenud, ja sinno wärrilased kohkunud ja suurt hirno tunnud. Agga omma sõbradele, neile patto kahhetsewa Jüngeritele, olled sa ennaft heldeste näitnud, ja ütelnud:

Minne ja ütles minno wendadele: Minna lähhan üles minno ja teie Isse, minno ja teie Jummalaga jure. Dh! kui rõõmsaste olled sa pärrast isse nende jure tulnud, ja sedda rahho Jummalaga neile kulutanud. Sa olled nendega sõnud ja jonud nende usso finnituseks, et sa tõeste ellad, ja olled nende süddamed taewa rõmoga jahhutanud. Dh sa helde, armolinne, rõmus ja ellaw rahho saatja! tulle ka minno süddamesse ja rõmusta minno waese hinge. Kuita mulle ka, et sa Jummalaga armo, pattude andeksandmist, digust, woiuust, rahho, iggawest rõmo ja ello omma ülestoumisese läbbi minnule olled saatnud, ja patto, surma, kurrati ja iggawest hukkatust ärrawoitnud, ja minno heaks kautanud. Nüüd anna armo, et ma süddamelikko pattustpõõrmisese läbbi ka woiuollikul kombel pattustest ellust ülestoussen, ja minno auuks eddespidi ühhe ue ja wagga ello sees woiusin ellada. Touse sinna minno sees üles, rikku kurrati teud minno süddames ärra, ja kallitse omma Waimoga seäl sees kui minno hinge Kuningas. Kui nüüd selle Waim, kes sind surnust on ülesärratanud, minno sees elab, siis wõttab sesamma Waim, kes sind, minno Jesust, surnust on ülesärratanud, ka minno surnud kehha haudas ellawaks teha, sepärrast et ta seäl sees kui omma hone sees siin on ellanud. Siin on meie ello warjule pandud sinno sees, agga seäl sawad meie ihhud sinno ärraselle. Dh ihho sarnatseks sama, ja meie peame sinnoga sees arwalikkus sama ja jäma iggaweste.

Oh armas Isand, Jesus Krist!
 Sa toufsid surmast ülles,
 Meid peästa surmast, kurratist;
 Meid hoia ommas sülles;
 Oh aita omma Waimoga
 Meid keik uut ello algada,
 Mis sinna meile saatsid, Amen.

üks Tänno = palwe

Meie Isanda Jesusse Kristusse
 röömsa taewaminnemisse pärrast.

Oh! sa keigewäggewam ja iggawenne ello
 Würst, Jesus Kristus, kes sa omma
 röömsa taewaminnemisse läbbi Summala au
 varrema käele olled isnud, ja omma waentase
 patto, surma, kurratit, ma- ilma ja iggawenne
 pörgo omma jalgade alluseks järjeks pannud
 Ruida pean minna seddasuggust woimust ja wä
 litust hästi kül kiitma ja tännama? Sa olled
 meie pattude puhastamist issiennese läbbi teinud
 ja pärrast üllemaks sanud kui keik Ingrid taewas
 Sest sinno taewane Issa on sind pannud istma
 omma parrama käele taewas keige Würsti- wä
 la, ja woimusse, ja wäe, ja wallitusse, ja keik
 hille nimme, mis nimmetakse mitte ükspäinis sees
 sinnarjes, waid ka tulleras ilmas, ja temma on
 keik sinno jalgade alla pannud, jo on sind pan
 nud Peaks foggodussele; et sa issiennesega keik
 piddid täitma. Nüüd olled sa meie Pea, ja meie
 sinno

sinno liikmed, olleme jo sinnoga ja sinno sees tae
 waste asjade sekka seätud. Nüüd tahhad sa om
 mad liikmed ello, walgusse, woimusse, rahho
 ja römoga täita. Sa olled meie iggawenne su
 rem Preester, ja tahhad meid omma pühha
 Waimoga woida. Nüüd woid sa nende palwed
 kuulda, ja neid õnsaks tehha, kes sinno nimme
 appi hüüwad, ja sinno peäle lootwad. Et sin
 na nüüd, kui meie Pea, taeswas ellad, siis tom
 mad sa ommal aial meid so liikmed ennese järrele,
 et meie seäl olleme, kus sinna olled, ja sinno au
 nähha same. Se peäle lodame meie, ja sefin
 naste lotusse järrele peab meie ellamine jo siin
 taewas ollema; sest kus meie warra on, seäl peab
 ka meie südda ollema, et meie sedda takkanouame,
 mis ülleweel on, ja ei mitte sedda, mis Ma peäl
 on. Tomma meie süddamed ennese pole, siis
 meie palwega jookseme sinno järrele. Annamei
 le pühha himmude tiwad, siis meie järrestiklo
 õhkamistega usfo läbbi lenname sinno pole. Oh!
 millal tullen ma sinna, et ma sinno palle saan
 nähha? millal saan ma omma taewaminnemist
 widdama minno ja sinno Issa, minno ja sinno
 Summala jure? Tulle, Isand Jesus, ja wotta
 mind ennese jure. Jah! Amen.

Oh Jesuke, so järrele
 Meid tomma wäggewaste,
 Meid pühhaks te, et ellame
 Kui õnsad iggaweste,
 Amen.

Tanno = palwe
 Se kalli pühha Waimo eest,
 mis Kristus meile saatnud.

Oh misno kallis Isand Jesus! Kuida woin
 minna sind kül tännada se sure jummalikk
 ja kalli aini värrast, mis sinna meile olled toot
 nud ja ättelnud: minna tahhan omma Wai
 mo wäljawallada feige lihha peäle, et nem
 mad peawad kossuma kui rohhi jõe äres.
 Jahhuta minno ärrakuinud südda omma Wai
 mo kui elko-weega, et ma woiksin head wilja sulle
 kanda. Oh! walgusta, sojenda ja süta minno
 südda diges uokus, armastamises, palwes ja
 Jummalä kütuses, et so Waimo ainiid minno
 sees woiksid põlleda ja paistada. Oh pühha
 Waim! sa kallis Jummalä tulloke, walgusta
 meid. Oh sa ello wessi! jahhuta meid. Oh sa
 Jummalä hing! te meid ellawaks. Oh sa pühha
 Jummalä förm! kirjota omma kässo-sanna meie
 süddame sisse. Oh sa wäggi üllewel kõrges! Fir
 nita meid meie nõdrusse sees. Oh sa taewane
 rõmo-õlli! rõnnusta meid meie kurbdusse sees;
 sa soe wihmoke! kosfuta meie ärranärtstitud süd
 damed. Oh Jesus! walla meie peäle rohkeste
 sedda dige palwe Waimo, kes meie eest ja meie
 sees pallub ilmaräkunatta õhkarnistega, ja kes
 meie waimoga tunnistab, et meie Jummalä
 lapsed olleme. Lasse tedda meie sees allati õhka
 da: Abba, aita armas taewane Isä! et meie
 sest palwest woiksin tunda, et so Waim meie
 sees ellab. Temma olgo meie sees üks tarkuse,
 hea

rea nou ja Jummalä kartusse Waim. Ta tehko
 meie süddamed selle kolm-aino Jummalä honeks;
 Ta sunnitago meid ue sündimisse läbbi üks lo
 maks Jesusse Kristusse sees. Oh sa iggawen
 ne Waim! põra meie süddamed sefinsinatsest il
 malikkust ellust ärra iggawesse ello pole. Ehhita
 meie sees Jummalä riki ülles, mis on digus,
 rahho ja rõdm pühha Waimo sees. Meie Is
 anda Jesusse tootust möda õppeta, juhata, kin
 nita, jahhuta meid ja te meid ellawaks; olle
 meie eestkõstja, abbimees, nou-andja, wäggi,
 meie hinge walgus ja rõdm feige kurbdusse sees.
 Olle meie waimo wäggi, et meie need lihhalikkud
 himmud ennese sees woiksin lämmatada, et sinno
 rea Waimo wiid ja kumbed agga meie sees woik
 sid kosfuda ja kaswada. Oh meie ainus hinge
 rõdm! hoiä meid, et meie sind pattudega ei kur
 wasta ehl ennesest ärra ei aia, waid ja meie
 süddamesse, ja ella meie hinge sees sefinsatse ja
 allera ello sees. Sinna au Waim, hinga
 meie peäle, ja anna meile Jummalä au nähha
 sin uskus ja waimus ja seäl iggawesses ellus.

Oh Isä, helde jaggaja!
 Oh! kule palwed armoga,
 Ja sedda annet anna:
 So waimo meile lätkita,
 Siin temma läbbi juhata,
 Ja taewasse meid kaäna,
 Amen.

Patto tunnistusese Palwed,
 mis sees meie ommad pattud Jummalä ette
 tunnistame, andeks-andmist
 ja ello parrandamist Jummalä käest
 pallume.

SH! sa suur Jummal, minno Loja ja õnnie-
 teggia, ma kaeban ja tunnistan sinno ette,
 et ma kül sinno sarnatses ja so kumbede järrele
 ollen lodud, agga et ma, parrago Jummal! sed-
 da õnne ollen ärrakautanud ja kurrati sarnatses
 sanud, ja mo kurri südda armastab selle kurja
 waimo wisid, kumbed ja joned. Minna wihtan
 sedda, mis sa, armolinne Jummal, mind käsüd,
 ja püan sedda hea melega tehha, mis mo hinge
 waenlased tahtwad, et ma omma hinge hukkaru-
 seks pean teggema. Ni suur on mo patto hädda
 ja kurjus. Ey olle mul digust, egga pühhiust:
 usust minna ei tea, armastus on mo süddamest
 ärrakustnud. Seft ollen minna hirmsaks ja rop-
 paks sanud sinno pühha silma ees. Agga, seeb se
 keigepahhem weel on, et ma diete ei tunne, kül
 suur minno patto hädda ja kurjus on. Ma ollen
 holeta olnud ja ei mõtteanud se peäle, mil wiisi
 ma saaksin sinnoga ärraleppida ja mo pattuist
 peästetud. Mo südda on kowwa ja ei kardä sinno
 wihtan, ja ei mõtle diete sinno heateggemiste peäle.
 Hallasta sinna, oh tru Jummal! mo sure sögg-
 dusse ja hädda pärrast minno peäle. Sinno püh-
 ha Waim peksko rusuks mo süddant, et ma õp-
 piksin tundma ommad pattud, neid süddamest
 kahhetsema ja nutma. Kisku mind wäggise kur-
 rati rigist; anna mulle Jeesuse Kristusese pärrast
 mo

mo pattud andeks; pesse mind omma Poia wer-
 tega puhtaks; kinnita mind, et ma kurrati ja pat-
 to wasto pannen, ja neid wihtan. Oh! mo helde
 Jeesa, heida armo minno peäle, ja wotta mind
 armoikkult jälle ommaks lapses wasto. Ehk
 minna kül ollen sind ärraunustanud ja mahha-
 jätud, siiski ärra unnuista mind mitte ärra, ja
 ärra jätta mind mitte mahha; ärra wata teys
 minno pattude peäle, waid wata Jeesuse Kris-
 tusese kannatamise ja surma peäle, ja selle pä-
 rasti kule mo palwe, Amen.

üks teine Palwe.

SH pühha ja helde Jeesand Jummal! minna
 tunnistan sinno ette, et ma ey olle mitte üks-
 päinis patto sees sündinud ja ilmaile tulnud, waid
 sa omma ristimisse seädust mitmesuggusel wiisil
 alleastinud ja mahhajätud, seft et ma süddame-
 stus kartuses ja armastuses sinno ees ey olle
 olnud. Ma ollen saggedaste ennam omma kur-
 ja pattuse tahtmise järrele silma-himmo, lihha-
 himmo ja kõrge ello sees ellanud, kuid et ma so
 pühha ja head tahtmist omma hinge õnnistusese
 olekse tähhele pannud, ja omma pattuist lihha-
 nisti ponud himmo ja ihaldamisega. Anna
 mulle armo, et ma omma pohjatumat kurjust ja
 hinge hädda keigest süddamest õppin tundma ja
 kahhetsema. Ärra nuhtle mind omma waest last
 mitte omma kange kohto järrele, waid olle mulle
 armolinne Jeesuse Kristusese omma Poia pärrast,
 ja pühhasta minno südda temma werrega, et ma
 se läbbi woiksin sinno mele pärrast olla ja jada
 õgawest. Sata nüüd sa minno hinge sees ühhe
 pühha

pühha hirmo ja tüddi, keige pattuste himnude mõttede, sannade ja teggude wasto, et ma omma ello sees neid mitte ennam ei armasta, waid Jesusse Kristusse omma allandikko, armolisse ja tasfase õnnisteggia jälgede sisse astun, ja temma järrel káin omma ello otsani. Kule mo palwe selgest armust, Jesusse Kristusse mo armsa Isasanda ja õnnisteggia párrast, Amen.

Üks Palwe, kui sa tahhad hästi, ja hinge kassuks Jesusse laua jure tulla.

Dh! armas Isasand Jesus Kristus, mo hinge karjane ja õppia, sinna olled ütelnud: minna ollen se ello leib, kes minnust sööb, sellel ei pea náлга ollema, ja kes minno sisse ussub, sellel ei pea ial janno ollema. Minna tullen so jure, ja pallun allandikult, et sa tahhaksid mind walmistada õigele woõraks sefinnatse taewalikko õhto-sõmaafia jure, ja mo hinge rõmustada, ja õigete peäle juhhatada. Anna mulle armo minno pattud süddamest ja tõeste tunda ja kahhetseda ja ehita mind se õige usso pulma-ridega, et minna se lábbi woiksin nouda, wastowotta ja hoida, mis sinna omma kannatamisse, surma ja üllestousmissesse lábbi mulle olled saatnud, et ma nenda woiksin õige woõras so laua jures olla. Anna minnule üks südda, mis allandik on, ja pea leppib, et ma heal meel andeks annan neile, kes mind kaetsewad ja wihkawad. Ritku mo süddame seest keik tiggedusse ja wihha jured, ja istuta mo hinge sisse armo ja hallastust, et minna innimesed sinno párrast armastan. Sinna olled isse ütelnud: haidegele lähháb arsti tar-

wis, ja mitte terwettele. Minna waene ollen haige, aita ja te mind terweks hinge polest. Sinna ütled: Tulge minno jure keik, kes teie ollete koormatud ja waewatud; minna tahhan teile hingamist sata. Dh armas Jummal! ma ollen mitme pattoga koormatud, wotta neid minnult árra, ja peasta mind sest patto koormasi: ma ollen rojane, puhhasta mind: ma ollen pimme, walgusta ja te targaiks mind: ma ollen waene, te minno hinge riklaks: ma ollen árrakaddunud, õffi mind: ma ollen patto lábbi hukkamoistetud, te sinna mind õnsaks. Mo kallis hinge peigmees, Jesuske! peasta mind mo ennese tahtmissest ja wotta mind omma holeks, sest sinno sees woin ma ellada, isseenneses surren minna; sinno sees ollen ma õige, isseenneses ollen ma pattune; Tulle sinna mo jure, ja anna minnule omma armo, õlo, õigust, heldust ja hallastust. Dh! kallis Jesuske, mo hing on sinnota surnud, te sedda ellanaiks, temma on haige, te sedda terweks: mo südda on paljas keikist háist kombatsest, táida sedda õige usso, armastusse, allandusse, pühha himnude ja keikide hea kombatsega, et ma woiksin nenda, kui sinna tahhad, omma hinge ette murretseda, sinno jurest ilma kawwalusseta keige pattude wasto abbi otsida, ja nenda woiksin iggawest sinno jure jáda, kui sa olled ütelnud: kes minno õhha sööb ja minno werd joob, se jääb minno sisse, ja minna temma sisse, ja ma tahhan tedda allesárratada wiimsel páwal. Walmista mo hinge nenda, armas Isasand Jesus Kristus, omma kalli kannatamisse, surma ja üllestousmissesse párrast, Amen.

Üks teine Palwe.

DH! minno armas kallis Ünnisteggia **J**esus Kristus, ma tännan sind süddamest, et sinna mind omma kibbeda surma ja kannatamisese läbbi kalliste olled sunnastanud, ja sefinnatse sure armo mällestusseks ühhe ühto-sõmaai seädnuud. Ürra lasse mind agga korra pärrast ühhe holeta süddamega omma lauale tulla, sest et se, kes omma rummalusse ja holeta patto ello siäse tahhab ja da ei sa kasso sinno lauast, waid sööb ja joob ennesele suremat hukkatust. Sepärrast walmista minno süddant, et ma omma patto-hädda ja süddame kurjust woiksin öiete tunda, süddamest kahhetseada ja wihtlada, ja sinno käest abbi ja wägge patto wasto otsida, ja nenda sefinnatse armo sõmaai läbbi omma usko kinnitada, sinno riisti hea melega ennese peäle wotta iggawäaw, ja so tahtmisese järrele ellada, künni ma sinno au-riki sinnoga pallest pallesse ühte saan. Kule mo waese palwe omma löpmatta armo pärrast, Amen.

Ohkaminne, kui sa Jesusse ihho saad.

DH! terre tullemast, armas Jesus, omma pühha ihhoga! sefamma söötko ja tehko mind ka pühhaks, ja jägo iggaweste minno jure, Amen.

Ellit:

Jesand Jesus, sinno pühha ihho kinnitago mind, ja hoidko mind õiges uskuse iggawesteks elluks, Amen.

Ohkaminne, kui sa Jesusse werd jood.

DH! terre tullemast, armas Jesusse, omma kallil werrega; sinno werri pesto mind puhtaks keigest minno pattust. Ma tännan sind, et sa olled

olled mo jure tulaud; ja nüüd iggaweste ka minno siäse, Amen.

Ellit:

Jesand Jesus, sinno kallis werri kinnitago mo nõdra usko iggawesteks elluks, Amen.

Üks Täanno, kui sa olled ausaste Jesusse Laual olnud.

DH! armas **J**esand Jesus Kristus, ma tännan sind süddamest, et sinna mind omma kallil ihho ja werrega olled söötnud ning jootnud. Ma tännan sind keige sinno armo eest, et sa minno heaks olled innimeseks sündinud, mo pattude pärrast surma wasto woitelnuud ning werd higgistatud. Ma tännan sind ka keigest süddamest, et sinna mo sü pärrast wõtsid kannatada keik hädda, waema, ahvastust, hawad, teotust ja naero, kibbeda kibbowitsa kroni ja muud wallo, et sinno wasto silmi süllitati, et sind riisti lödi ja hirmsaste surmati. Ma tännan sind keige hea eest, mis sinna mulle se läbbi olled saatnud. Sa olled minno heaks teinud, mis Jummalal kange käst moistsis ja kästis, ja olled mo patto süüd maksnuud, taewasse **J**esaga mind leppitanud, ja nende minnule saatnud pattude andeks andmist, iggawest õigust, pühha Waimo abbi ja iggawest ello. Keik sedda head tahhad sa omma kallil öhto-sõmaai läbbi minno mele tulletada. Kuida olleksid sinna armas **J**esand Jesus, minnule woinud kallimat armo panti anda? Anna mulle armo, et ma seada head ial ei unnusta; sinno pühha ihho ja werre pühhitsego ja õnnistago mo ihho ja hinge, peäsi mind keigest rummalussest ja hoidko mind alati

lati keige pattude eest. Armas, helde õnnisteggia, ella sinna mo sees, ja sata wälja mo süddame seest keik kurjad patto kumbed, et minno südda üksipäine sinno hone woiks olla. Sinna kihlad ennast mo hingega, ja tõstad sedda kunninglikuks emmandaks, sepärrast ei sünni mulle mitte ennast pattude ja roppo ello orjaks anda, ja kaduwa patto rõmo läbbi sedda suurt au kautada. Eh hita mo hinge waimolikkõ ehtega, kange usso, tullise armastusse, põllewa lotusse, kalli allandusse, pühha kannatusse, tassase mele ja süddame likko palwega, et minna sind üksipäine, armas Jeesus, iggatsen, ja sinnoga ühhes ollen, sõgo eht jogo, maggago eht waltwago, ellago eht surrego minna. Olle minno sees, et ma woiksin sinno sees olla, sünnust räkida, laulda, ja allati sinno peäle mõttelda, õige usso sees siit ilmast ärralahkuda, wiimsel päwal rõmoga ülestousta, ja iggawesse rõmo sisse sada, Amen.

Üks palwe pärrast pühha Dhto-sõmaeaga, misga meie ello parrandamist pallume.

DH! minno kallis õnnisteggia, Jeesus Kristus, aita nüüd, et sinno pühha ihho ja werri mulle woiks tulla ja siggida mo ello parrandamiseks. Sinna, oh armas Jeesus! kes sa olled pühha, õige, wagga, helde ja armolinne, tuled mo waese pattuse jure; anna omma armo, et ma sinno läbbi nüüd ka woiksin sada pühhaks, õigeks, waggaks ja armolisseks, et ma rannoma ja wägge saan, nenda ellada, kui sa olled ellanud, ja

ja et ma käin sinno jälge sees. Anna mulle üks nisuggune südda, mis sind kardab, üks nisuggune tahtminne, mis sinno tahtmisse järrele on, üks hing, kenne sees sulle, oh armolinne Jeesus! woiks asset olla. Anna, et ma sünnust kinnipean, et sa mulle ommaks jääd. Oh! mo hinge peigmees, aita, et ma sulle nüüd ellan; ella sinna minno sees, te omma tõ minno sees. Eh hita mo süddame pühha kartusfega, mo hinge tullise armastusfega, mo mele ja mõtte tõssise allandusfega, et ma ma ilma asjad ärrapõlgan, ja jummalikkõ asjade järrel iggatsen, patto wihtan, ja õigust armastan. Riitu mo süddame seest ärra luga peatoidusse murret, lihha-himmo, filma himmo ja kõrk ello, sefinnatse ilma lusti ja rõmo, ja keik ligajulgust. Jõtuta agga minno sisse keiksuggused pühhad kumbed ja joned. Hoi minno su, et temma wakket ei rāgi; mo filmad, et nemmad tühja peäle ei wata; mo kõrwad, et nemmad ühtegi nurjatumat sanna, egga häwõitumaid, ei jõlledaid kõnnesid, egga naljaheitmist ei kule; mo käd, et nemmad kurja ei te; mo jallad, et nemmad patto tee peäl ei kõnni; ja keik minno liikmed, et nemmad sedda takka nõudwad, mis hea on ja et ma sedda wisi sinno läbbi, oh helde Jeesus! keigest pattust lahti ja iggaweste õnsaks saan, Amen.

Üks Palwe, misga pallutakse, õiget ja tõssist usko.

Pei gewäggeram ja armolinne Jummal, ma kaeban ja tunnistan sulle, et minno südda omma

ma pattuse sündimise läbbi koggone on ärrarik-
kutud, temma on uskmatra, ilma lotuseta, ja on
merre laenede sarnane, sest et ta ikka kaksipid-
mõtleb. Sest tulleb se, et ma polle sinno pühha
fanna diete wastowotnud, egga se peäle lootnud.
Anna, armas Jēsa, sedda patto mulle andeks,
ja ärra nuhtle mind mitte, nenda kui sa olled
ährwardanud, et need peawad ärranetud ollema,
kes innimeste ehk mu asja peäle lootwad. Et
agga innimenne isseenneseest ei woi Jummal
mele pärrast olla, siis pallun minna, helde Jē-
sant, te puhtaks mo südda õige usso läbbi keigest
kaksipidimõtlemisest, ebba ussust ja tühjust lo-
tussest, et ma mitte innimeste egga ma ilma au-
ja rikusse peäle ei loda. Süta mo süddames se
õige usso, et ma sind õppin diete tundma, sinno
fanna uskma, ja kindla lotusfega wastowõtma,
mis sa olled ommast armust Jēsusse Kristusse
läbbi tootanud. Ärra põlga mo nõdra usso
mitte ärra, waid kaswata ja kinnita sedda.
Ärra murra sedda rõhutatud pillirogo, ja ärra
kustuta sedda suitsejat tahki mitte koggone ärra.
Oh Jēsus Kristus! Jummalaga Põeg, sa keige
illusam hinge peigmees, kihla ennast usso läbbi
mo waese hingega. Jä sinna minno pärrast, ja keik,
sa olled teinud ja kannatanud, tulleb minno
heaks. Oh pühha Waim! mo õppia ja juhha-
taja, sada sinna mind Jummalaga jälle ühte,
usso läbbi; põra mind jälle ümber temma pole.
Kustuta mind Jēsusse Kristusse sisse, et ma kui
üks taewane taim temma sees hakkän kaswama
ja temmast rammo ja wägge saan. Nenda need
jum

Jummalikkud kumbed minno sees, ja te mind
usso läbbi ueks lomaks. Ärra lasse mind muud
ühtegi mõtelda, räkida egga tehha, kuid sedda
ükspäinis, mis ussust tulleb. Kinnita mind,
et ma usso sees kurrati, ma ilma ja omma pat-
tuse lihha kuwatusse wasto seisän, nenda et ma
woinust nende peäle saan, ning sel wiisil keel-
matta Jummalaga rikis ellan, ning õnsaks saan,
Amen.

Üks palwe, mis sees meie süddamelikko ar-
mastamist Jummalaga ning omma liggis-
meste wasto pallume.

Helde ning armolinne Jummal, oh! kui külm
on minno südda, kui tühhi on temma sest
Jummalikkust armastusest. Käl ma armastan,
parrago Jummal! sedda kurja ma ilma ja tem-
ma kumbed ja wiisid. Ei ma armasta isseennast
mitte nenda, kui sa olled käsknud, waid omma
kurja süddame nou-andmisse järrele. Ni kur-
aste ollen ma waene ärrarikkutud, et ma sedda
armastan, mis mind hukka satab, agga sind,
minno helde Jummal, ei moista ma mitte ar-
mastada ülle keige asjade, egga omma liggimeest
kui isse ennast. Oh! anna mulle sedda rasket
patto andeks, et se hirmus nuhtlus mitte ei tulle
minno peäle, mis so fanna sees on kirjutud, et
se peab ollema ärranetud, kes Jēsus Kristus ei
armasta. Tulle siis mulle appi, oh helde Jēsa!
Kustuta ärra minno sees keik armastamist,
mis sinno käest ei tulle. Ärra lasse mind siis
mitte armastada sedda ma ilma egga ühtegi
ist, mis seal sees on. Süta agga mo sees
sedda

sedda pühha armastusse tullofest, et ma sind
halkan keigest süddamest ja ülle keige asjade ar-
mastama, separrast et sa olled keigeilusam, keige-
parras, ja keige-maggusam, et sa olled armastusse
hallikas, ja heldus, pühhitsus ja õigusa-
isfe. Olgo siis minno hing, südda, meel ja
moistus sinno parrast, et ma ühtegi ei mõtle-
tunne, moista, tahha egga te, kuid ükspäinis
sedda, mis sinno tahtmissse ja mele parrast on,
ja sinno Waim minno sees wottab tehha.
Lasse mind so armastamisse parrast mahhajä-
ta sedda, mis so tahtmissse järrele ei olle, nenda
da et ma hea melega keik hädda ja waerna
kannatan. So armastamine tommago mind
ennese jure, et ma sinnoga ühte saan ja igga-
weste ka ühte jään, et ma järgeste sinno peä-
le mõtlen, sinnust rägän ja sinno järrele igga-
sen. Agga, armas Jäsa, et ükski ei woi sind
armastada, kui temma liggimest ei armasta,
siis täida ka minno süddat armastusse ja held-
dusfega omma liggimesse wasto, et ma tedda
armastan kui isseennast. Äita siis, et ma omma
ma liggimessele head sowin, temma eest pal-
lun, tedda mainitsen, nomin, rõmustan ja
keiksuggust head temmale teen, ja ennast hoian,
et ma temmale ühtegi pahhandust ei anna.
Ärra lasse mind mitte ükspäinis neid armastu-
tada, kes mo head sõbrad on, ja mulle head
tewad, waid olle mulle armolinne, ja sata
omma pühha Waimo läbbi sedda meelt, et
ma neid ka armastan, kes mo waentased on
ja mulle kurja tewad. Äita, helde Jäsa, et ma
neile hea melega andeks annan, nende eest pal-
lun,

lun, ja head neile teen, nenda et nemmad mo
kateegemiste läbbi saaksid ärrawoidetud. Keik
õdda head te mulle, helde Jummal, omma sure-
mo parrast, Amen.

Keik palwe, mis sees meie pallume Kannas-
tusse ehk ühhe kannatlikko süd-
dame parrast.

Oh! armas Jäsand, Jesus Kristus, sa olled
se kannatlik Jummalal, kes hädda, wae-
teotust, surma ja risti-surma innimeste
parrast on kannatanud, et sa se läbbi meile saat-
iggawesse rahho ja rõmo. Ma pallun sind
süddamest, et tulle minno sisse ja õppeta mind
kannatlik ollema, sest et minna ei tahha mitte
melega so risti ennese peäle wotta; waid
tahhaksin kül enneminne omma kurja süd-
ame nou järrele ellada, et ma saaksin siin ilma
käl rahhul olla, ja et mo kässi aialikko asjade
kes woiks hästi käia. Mis pean ma ütlemä?
ma ollen rummal, ja ei moista, mis mulle
kes tulleb. Sinna agga sa tru Jummal,
sed se keigetargem Jäsa, ja moistad lapsi kas-
tatada. Argo sündko siis mitte minno taht-
sinne, waid te sinna minnoga nenda, kui sa
se tead mulle hea ollewad. Kinnita mind,
ma keik sinno käest wastowõttan ühhe kan-
natlikko süddamega, ja et ma sinno wasto ei
wõrrise. Äita mind omma armoga, et ma
sind ilma kawwalusfeta tännan, kui sa mind
õppeta mind meles piddama, et ühtegi ei woi
mulle ilma sinno thatmissfeta sündida. Lasse
mind

mind keige hädda ja waewa sees siiski rõn-
olla. Keigeennamiste pallun minna, helde
fuke, sinno käest, hoia mind, et minna mitte
sõima, kui mind sõimatakse, et ma mitte waewa
ei lö, kui mind lüakse, et ma mitte kurja
maksja kurjaga; waid anna armo, et ma sinno
tahtmise pärrast keik kannatan tasfase melega
ja ennast weel surema risti, teotuse, waewa ja
ahhastuse arwan wäärt ollewad. Nõmueta
mind sel ajal omma kannatusse läbbi, ja te mind
omma risti läbbi pühaks ja puhtaks keikist
tust, ja iggaweste õnsaks, Amen.

Ühhe haige inimise Palwe.

Sh! helde ja armolinne Jummal, sulle tun-
nistan minna ja kaeban, et minna ey olle
tännini nenda mitte ellanud, kui sinna omma
fanna sees olled käsknud; waid ma waene olle
omma kurjade himmude järrel ellanud.
mis kurb on mo südda, et ma nisuggune olle
olnud. Sepärrast tunnen minna ka, et sa
gusse pärrast sedda haigust olled mo peäle par-
nud, et ma pean omma patto hirmo ja hädda
õppima tundma, ja sinno käest abbi õffima.
Sa õige Jummal moistad lohbut mo peäle,
mind ma-ilmaga ei pea hukka moistetama.
tulletad mo mele sefaima haigusse läbbi, et ma
surrelik ollen. Peästa mind, helde Jõsa, et ma
kui ma surren, minno patto häddast. Õns
so pühha tahtminne, et ma pean haige ollema
siis sündko sinno hea tahtminne. Hoia agga
mo hinge kurjade kiusatuste eest. Olgo se haigus
minno

minno hinge ohhuks ja rohhuks, et mo hing sest
parramaks saaks. Hoia mo süddame, mele ja
motted Jummal rahho sees. Oh! heida armo
minno peäle, sest sa olled mo Loja, ärra rikku
omma waest loma. Kui se haigus ey olle sur-
ma többi, siis aita mind, ja anna mulle surest
armust mo endist terwist jälle, sest ma ollen
rannmoto. Oh! sa Jummal Poeg, Jeesus
Kristus, wõtta sinna mind isse arstida; wõh-
henda mo wallo ja parranda mind omma pühha
hawade läbbi. So pühha kannatus ja surm
olgo mulle ello rohhuks. Õns agga, armas
Jummal, sinno tahtminne, et sa mind se hai-
gusse läbbi tahhad sest kurjast ilma ärrakorris-
lada, oh! siis aita mind omma pohjatuma ar-
mo pärrast, et ma õnsaste siit ärralähhän ja
nenda surmaga woitlen, et ma sedda ärramoi-
han, Jeesusse Kristusse surma ja surma-woitle-
mise pärrast, Amen.

Tänno-Palwe, kui üks haige omma
terwist jälle kätte sanud.

Armolinne Jummal, mo helde Jõsa, minna
tännan sind keigest süddamest, et sa mind
olled karristanud, ja mulle hirmo annud mo
pattude pärrast. Sa olled armolinne olnud,
et sa mind mitte surma kätte ei olle annud.
Püüd olled sa mulle weel aega annud ennast
pattust pöördä. Aita siis, helde Jõsa, et ma
se terwisfega ueste hakkän ellama pühha ja
puhta ello sees. Sünno pühha Waim ellago
nüüd

niid minno sees; temna wallitsego mind, et ma tepe ma-ilma wiisid ei armastat; waid et ma woihsin sinno omma olla, ja so tahtmissse järrelle ellada. Te ka terweks mo waese hinge, ja halka isse seäl sees ellama, nenda et ma jälle sinno sees kosfun ja wäggewamaks saan usso, armastusse ja kannatusse sees: siis tahhan minna sind, Kolm-ainus Jummal, iggaweste Eita ja tännada, Amen.

Uhhe haiqe innimesse Palwe,
kui surm liggi jouab.

OH! sa iggawenne Jummal, üks hallastusse Jäsa, et hallasta mo waese peäle, nenda kui üks isä omma laste peäle hallastab. Mõttele se fanna peäle, mis sa olled ütelnud; minno hallastus on suur. Mõttele se peäle, et so armastus Poeg Jesus Kristus minno pärrast on innimesseks sündinud. Mõttele se peäle, et sa omma aino sündinud Poia olled annud, et keif, kes temna sisse ussuwad, ei pea hukka sama, waid et iggawenne ello neil peab ollema. Misugguse usso sees tullen minna sinno jure ja pallun sind: hallasta minno peäle omma armsa Poia pärrast. Ma annan omma hinge sinno kätte, pärra sinna sedda; ärra arwa mo patto mitte mulle süüks. Heida armo minno peäle, ja wotta mind wasto ommaks lapses. Oh Jäsand Jesus Kristus! mo kallis hinge peigmees, wotta hädda peäle, ja aita mind mo surma häddamees, et ma sind ärra ei uunusta. Olle sa mo süddamees

mes ja mees, ja aita mind nenda surmaga woihelda, et ma sedda ärrawoidan. Oh! minno tru karjane, ärra jätta omma lammast mahha, kelle pärrast sa olled omma ello jätnud. Otsi mind weel omma armoga, ja kui sa mind saad leidnud, siis wi mind omma Paradisi sisse. Oh pühha Waim! mo ainus abbimees keige mo hädda sees, tulle niid appi, kinnita minno usko, ja ärra lasse sedda mitte ärrakustuda. Poia mind kurja waimo kiusatuste eest, ja ärra lasse mind mitte surma hirno tunda. Kui löp- peb ärra mo meel ja moistus, siis ohka sinna löpmatta minno süddames, ja rõmusta mind uhhe õnsa surmaga Jesusse Kristusse kannatusse, wallo ja surma pärrast. Amen.

Palwe keigesugguse Hädda Aial.

Armas Jäsand Jummal, keif on õige, mis sinna teed. Sa olled meile tunnistanud, mis meile õnne ehk hukkatust, ello ehk surma, head ehk kurja satab, et meie piddime targaks sama, ello ja head takkanoudma, sind armastama, ja sinno fanna kuulata. Agga meie olleme, pärrago Jummal! kurja armastanud, ja head ärrapölnud, ja nende wasto oksa teinud, et meie so pühast tahtmissest ei olle holineud, waid omma kurja meelt möda ellanud. Se pärrast on sinno kõhhus õige ja pühha, et sinna, armas Jummal, keif sedda willetsust meie nuhtlusseks ja ka meie heaks ja hinge pärrandamis- seks meie peäle olled saatanud. Sind, oh helbe Jummal! olleme meie wihhastanud omma kur-

ja kornbede ja teggedega, ennamge kui meie wannemad. Mis siis innimesed ommas ellus nurrisevad? iggaüks nurrisego omma pattude wasto, kiusago ja katsugo omma ello ja több, ja nenda töskem ommad süddamed ja kääb Jummal pole ja üttelgem: Meie, meie olleme patto teinud ja sanna kuulmatta olnud, sepärrast ep olle sinna, öige Jummal, nüüd mitte armo heitnud, waid olled omma wihha meie peäle otsego wäljawallanud. Oh Jēsand! meie tunnistame omma endise kurja ello, ja häbbendamē ennast omma eksitusse pärrast; sest meie olleme kurjaste patto teinud; meil on wägga paljo süüd, meie olleme nuhtlusse wäärt, sest et meie olleme kõrwale läinud se tee peält, mis sinna meid olled käsknud, ja sepärrast on seinnane suur hädda meie kaela peäle tulnud. Oh armas taewane Jēsa! meie tunnistame sinno ette omma ja omma wannematte pattud ja jummalakartmatta ello, ja pallume sind süddamest, anna meile armo, et meie neid woiksimē diete tunda, kahhersedä, ja wihkada. Heida armo meie waeste peäle omma sure hallastusse pärrast, nenda kui sinna enne olled andeks annud, et meie same sinno suurt armo ja wägge nähha. Sinna olled tootanud, ja ütelnud: Jēsand on kannatlik, armolinne ja ustaw, temmal on wägga halle ja ärras meel; temma annab andeks leik ülleastmised ja pattud. Sepärrast kule nüüd meie palwe, armas Jēsand Jummal, ja olle meile armolinne; ehita jälle ülles, mis on ärrarikkutud, ja parranda meid. Wõra omma wihha ärra: ja ärra lasse sedda mitte

eddasi miina. Wotta meid waggaks ja pühaks tehha, et meie jouaksimē süddamelikko palwega leik hädda ja kahjo meie peält ärrakäända. Wõra ennast jälle armoga, helde Jummal meie pole, ja olle omma sullastele armolinne, Jēsusse Kristusse meie önnisteggia pärrast, Amen.

Palwe Sõa ja Waeno Nial.

Selle kohn=aino Jummal, Jēsa, Poia, ja pühha Waino nimmel, Amen.

Wõrad innimesed, et Jummal Jēsand ei olle mitte ükspäinis käsknud palwet tehha, waid ja omma kalli ja töskise tootusse pärrast hädda nial töeste tahhab aidata, kui palwe süddamest tulles; sepärrast on wägga tarwis, et meie selinnatsel kurwa ja häddelisse aial süddamelikko palwega temma käest abbi otsime, tedda leik sēsugguste heateggemiste eest süddamest tänname, ja wägga pallume, et temma armust wõttaks ommad heateggemised kaswatada, ja leik nuhtlused, mis meie kül wäärt olleme, ärrakäända. Sepärrast üttelgem su ja süddamega Prohweri Danieli ramato ühheksamast peatükist 4-19. salm.

Oi! Oi! Jēsand! sinna suur ja kartusse wäärt Jummal, kes seädust ja heldust hoiab meile, kes tedda armastawad ja temma käsud wõttawad. Meie olleme patto ja üllekohhut teinud, ja öalaste ellanud, ja wastopannud, ja so käskudest ja so kohtoseadusist ärralahkunud.

Ja meie ei olle mitte so sullaste, nende prohvetide fanna wõtnud kuulda; kes sinno nimmet meie kunningatte, meie würstide, ja meie wannematte wasto rääksid, ja keige se Ma rahwa wasto. Sul, Isand, on digus, agga meil on häbbi filmis, nenda kui tännapä on, Juda meestel, ja Jerusalemma rahwal, ja keigel Israaelil, mis liggi ja kangel on keige made sees, kuhho sa neid olled ärralükkunud nende wallatusse pärrast, mis nemmad so wasto teinud. Isand, meil on häbbi filmis, meie kunningattel, meie würstil, ja meie wannemil, et meie so wasto patto teinud. Isandal meie Jummal on hallastus, ja andeksandmissed, ehk meie kül temma wasto olleme pannud. Ja meie ei olle mitte wõtnud Jehowa omma Jummal heält kuulda, et meie olleksime käinud temma kässo-õppetusse sees, mis ta meie ette pannud omma sullaste nende prohvetide läbbi: Waid keil Israel on sinno ülle kässo-õppetusse lainud ja ärralahkunud, et nemmad ei wõtnud so heält kuulda; sepärrast on meie peäle wäljawallatud se sajjattaminne ja wanne, mis Jummal sullast Mosesse kässo-õppetusse ramatusse on kirjotud, et meie temma wasto patto teinud. Ja ta on tõeks teinud ommad sannad, mis ta rääkinud meie peäle ja meie kohho-wannematte peäle, kes meie peäle kohhut moistsid, et ta meie peäle suurt õnnetust pididi saatma, misuggust ei olle sündinud keige se taewa al, nenda kui Jerusalemmas sündinud. Kui Mosesse kässo-ramatusse kirjotud, nenda on keil se õnnetus meie peäle tulnud; agga meie ep olle mitte Jehowa omma

Jummal paltet allandlikkult pallunud, et meie olleksime ommast üllekohto wisidest pöörnud, ja sinno tõt tähele pannud. Sepärrast on Jehowa wapper olnud se õnnetussega, ja sedda meie peäle saatnud; Sest Jehowa meie Jummal on dige keige omma teggude sees, mis ta teinud, et meie temma heält ei wõtnud kuulda. Ja nüüd, Isand meie Jummal! kes sa olled omma rahwa Egiptusse maalt wäljatonud tugewa fäega, ja ennesele nimme teinud, nenda kui on tännapä: Meie olleme patto teinud, ja dälaste ellanud. Pöörge, pallun ma, Isand! so wihhastus ja so tulline wihha so liinast Jerusalemmast taggasi, ja so pühhast mäest, keil so suurt digust möda: Sest meie pattude, ja meie wannematte üllekohto teggude pärrast, on Jerusalemi ja sinno rahwas teotusseks saand keikile, kes meie ümberkaudo on. Ja nüüd kule, meie Jummal! omma sullase palwe, ja temma allandlikkud pallumissed, ja Isanda pärrast lasse omma palle paista omma pühha paiga peäle! mis on ärrahawitud. Pöbra, meie Jummal! omma kõrwa, ja kule, te ommad filmad lahti, ja wata meie sure ärrahawitamisse ja se liina peäle, mis peäle so nimmi on nimmetud: Sest meie ei heida mitte omma sure digusse pärrast omma allandlikkud palwed so Walle ette mahha, waid so wägga sure hallastusse pärrast. Isand kule, Isand anna andeks, Isand panne tähele, ja te sedda, ärrawitwi mitte, isfi ennesse pärrast, mo Jummal! sest so nimmi on so liina ja so rahwa peäle nimmetud.

Palwe Rahho pärrast.

SH! Jēsand, Jēsus Kristus, sinna iggawen-
ne nou- ja rahho- andja, sa olled meie wai-
molikko rahho saatnud; se eest olgo sull, Jēsa-
pühha Waimoga kitus ja tänno iggawest. Sa
olled meid siit sadik aialikko rahhoga önnistanud;
ägga meie ei olle sedda sinno suurt heateggemist
mitte nenda, kui kohhus on, moistnud, egga sulle
se eest au annud, waid se läbbi mitmel wisil hole-
tumaks läinud. Sepärrast on ka sinno wihha
meie peäle dige, et sa meid söa ja awwalikko wae-
noga nuhtled. Anna meie, oh Jēsand Jēsus!
andeks meie tännamatta kumbed ja keik muud
pattud, misga meie sind olleme wihhastanud, ja
näita meie omma kalli armo, sest et sinna olled
nende abbimees, kes so peäle lootwad. Wata
meie ei loda mitte omma raud-ehk söa-riistade
peäle, sest keikide innimeste abbi on tühi. Nagga
sinna, wäggede Jēsand, olled meie abbi, sa kei-
gewäggeram söddamees ja kaitšia hädda sees,
sinnoga tahhame meie ommad waenlased mah-
halüa, ja sinno nimmel tahhame jalge alla talla-
da neid, kes meie wasto pannerwad. Anna meie
söawäele önne ja woimust merre ja Ma peäl.
Wotta omma armo holeks meie armolisi Keisäri,
et temmale ühtegi kahjo ei juhtu. Anna temmale
öonne, so parram kassi kinnitago tedda, et ta
sinno wäe läbbi omma waenlaste peäle woiks
sada woimust, ja sinnule se eest au anda. Hoi-
tedda kui silmaterra keikide sallaja tallakiusa-
miste ja awwalikko pealetullemise ja kahjo eest.
Anna temmale woimust, ja sada temma nouud
forda,

forda, ja kauta ärra meie waenlased so wägge-
ra kae-warre läbbi, ja lasse nende nouud tühja
mitina. Olle üks tulline müür meie Ma ja lin-
na ümber, ja lasse ommad pühhad inglid ühhe-
leri meie ümber tehha, et ei sa meie liggi ühtegi
kahjo egga willetsust. Juhhata meid sinno nou-
jarrele, ja wotta meid armust wasto. Ja et
sinna üksi sesamma olled, kes söale keiges ma-
las teeb otsa; sepärrast lasse omma rahho möt-
ted meie, ja keige omma risti-koggoduse peäle
päista. Anna keikile kunningattele, ja üllemattele
moistlikko süddant, et nemmad öppiwad moisi-
ma, misuggune suur ja kallis warrandus rahho
on et nemmad sedda sure holega wottaksid nou-
da. Juhhata nende süddamed, sest need on sinno
käs, et nemmad wotwad ussinad olla leppitama
ja rahho teggema. Önnista ka keik nouud ja
mötted, mis selle pärrast petakse. Anna oh Jē-
sand, rahho omma male, önne ja abbi keikile sei-
lustele, et meie sind, kes sa olled armastamise
ja rahho Jummal, siin keelmatta woime tenida,
ja wimaks pärrast sedda ello se iggawesse ja tae-
walikko rahho sinno jummalikko au sees otsata
näha ja tunda, Amen.

Meil anna rahho armoga, Oh Jummal!
meie aial, kes meie eest woib söddida, Ep olle
üksi maial, kui üksnes sinna Jummal.

Lasf meie Ma-wallitsejal Head wallitsust ka
olla, Et woime rahho temma al Ja hinge toidust
sada, Sind, armas Jummal! karta, Amen.

Palwe Nälja Nial.

DH! Keigewäggeram, armolinne Jummal, sinna ütled; kui minno rahwas tahhaki minno sanna kuulda, ja minno tede peeti käia, siis tahhaksin minna neid keige parrama nisfo eht wiljaga söta ja meega neid täita. Sinna olled ka keik Ma wilja Jesusse Kristusse läbbi önnist tanud, ja selgest armust murretsenud, et maad ja põllud, mis pattude pärrast peaksid ohhataid ja kibborwitso kaswatama, peawad head wilja kandma; ja sega tahhad sa keik innimesed öppetada, et nemmad peawad moistama, kui helde ja armolinne sinna olled, ja et nemmad peawad sind ülle keige asjade kartma, armastama, ja ükspäinis sinno käest ihho ja hinge hädda sees abbi otsima ja sinno käest ükspäinis abbi ootma. Et sinna agga ka üks öige ja pühha Jummal olled, siis olled sa ahwardanud, et sa innimeste rännamatta ja holetuma ello pärrast neid poua ja liimärjaga tahhad nuhhelda, et Ma ei pea omma wilja andma, nenda kui kōhhus olleks; sepärrast teed sa taewast raua ja maad wast sarnatses, et öigel aial ei pea piiska sādama, egga Ma öiget orrast kaswatama. Oh armast Jummal! sinna olled ka meie pattude pärrast nälga meie peäle pannud, ja meie olleme ka sedda wāart, sest meie ja meie wannemad olleme so head annid kurjaste pillatanud, kōrkusse, lajo- misse, prassimisse ja mu wallatussega. Oh Jesand! anna armo, et meie woiksimme sedda keik öiete tunda ja kahhetseda. Peästa meid ärra sest raskest näljast mis meid waewab, ja

parranda meie süddamed, et meie ilmakarowa lusseta kui waggad sapsed sind öppime kartma ja armastama, ja et meie eddasi omma peatoidust tännoga wastowõtame sinno sure nimme tius- seks ja meie tarwidusseks Jesusse Kristusse meie Jesanda pärrast, Amen.

Palwe Katko Nial.

DH! armolinne, Keigewäggeram, iggawenne Jummal, sinna olled ahwardanud, et sa innimisse patto pärrast hirmsa katko-tōbbe nende peäle tahhad läkkitada. Meie tunneme nüüd sedda rasket witsa, mis meie omma rummala ning holeta elloga ennese kaela peäle olleme saatanud; ja tunnistame sinno ette, et so kōhhus öige ning pühha on. Sepärrast pallume meie sind süddamest, et sa tahhaksid meie peäle armo heita, ja meid öppetada öiete tundma, et meie iggawesse hukatusse wāart olleme, ja et sa sesinnatsse sure hirmo läbbi tahhad patto unnest üllesärratada keik, kes maggawad, ja weelgi sinno armo ilma karowalusseta wastowõtawad, ja so armo wasto ei panne. Lasse meid nüüd moista selsinnatsel aial, mis meie kassuks tulles, et meie wõtame so pühha Waimo armo läbbi omma pohjatuma hinge hädda öiete tunda, Jesusse Kristusse käest abbi otsida, ja kindlaste uskuda, et temma tahhab ja woib meid aidata. Ja kui sinno nou peaks ollema, et sa meid sesinnatsse kōrwe läbbi siit ilmaft tahhad ärrakorristada, siis anna meile öiget usko, parranda se läbbi meie süddamed ning puhhasta meid läbbi ja läb- bi.

bi, et kui meie õige usso läbbi same uels sündinud, meie ka sinnoga so au: rike woiksimi sada Jესusse Kristusse meie kalli õnnisteggia pärrast Amen.

Monningad lühhikešed Lauo = Palwed.

O armas Jēsand Jēsuke!
 Sa olled armas minnule,
 Et sa keik head teinud niid,
 Ja ärrawõtnud minno süüd.
 Sa maksid neid kül kalliste,
 Kui peksti sind ni wahwaste.
 Oh! lasse sinno ahvastust
 Mo hingel' sata rõmustust,
 Et ussun sedda kindlaste,
 Ja lahkun ilmast õnsaste, Amen.

Üht süddant pattust koormatud
 Ning surest murrest waematud
 Doon minna sulle, Jēsuke!
 Se wõtta wasto heldeste,
 Ning hallasta mo waese peäl,
 Ja surest armust aita weel.
 So surmaga mind leppita,
 So werrega mind lopputa;
 Siis ollen pattust peästetud,
 Ja minno südda rõmustud, Amen.

Mind aita helde Jēsuke!
 Et sulle jouan peage,
 Ning enne pöran fermeste,
 Kui surm mind kiskub äkkiste,

Et tänna, iggal aial ka
 Ma woiksin õnsast lahkuda.

O Jummal! minno abbimees,
 Mind aita armust hädda sees:
 Mo süddant pöra pattust niid;
 Ja kauta mo patto süüd.
 Ma lodan, Jummal! sinno peäl,
 Kui sa mull' jääd, mis tahhan weel?
 Sa olled minno Jēsuke,
 Mo Jummal ning mo wennike;
 Sest ollen rõmus süddamest,
 Ja kidan sind ka keikest wäest.
 Se peäle lodan ilka ma;
 Jēsus, mo wend, mind awwita,
 Amen.

Patto Tunnistus Kirrifus.

Amad sõbrad, wennad ning öed Jēsusse
 Kristusse sees, et meie niid ühhes kous ol-
 lene Jummalta sanna kuulmas ning õppimas,
 Jummalat omma Jēsandat keige temma heateg;
 Gemiste eest tännamas, ja keik pallumas, mis
 meil ihho ja hinge polest tarwis on; agga rea-
 me, et meie keikide peäl se raske patto koorm on,
 kust meie süddamest püame lahti ning puhtaks
 sada; siis tahhame meie põlweli mahhalangeda,
 ja ennast Jummalta omma taewase Jēsa ette al-
 landada, süddame ja suga ennast waeseks pattu-
 seks tunda ning tunnistada, armo ja heidust
 temma käest palluda, ja ühtlase teine teisega
 sõlda:

Minna

Minna waene pattune innimenne, kes olla
patto sees sadud ja sündinud, ja pärrast keige
omma ello aia pattuses ellus elland, tunniastan
keigest süddamest sinno keigewäggevama Jum
mala, omma armsa taewase Issa ette, et ma
ei olle sind ülle keige asjade, egga omma ligga
mest kui isseennast armastanud. Minna ollen
parrago Jummal! monnesarnattel kombel sinno
ja so pühha käsude wasto patto teinud mõtte
de, sannade ia teggudega, ja tean, et minna
sepärrast pörgo ja iggawesse huffatusse wäär
ollen, kui sa nenda tahhaksid nuhhelda, kui
sinno kange kohhus käsib; ja minno pattud on
teninud. Agga sinna, armas taewane Issa,
olled tootanud armo anda ja hallastada keige
waeste pattuste peäle, kes ommast patto ellus
ümberpöörwad, ja kindla usfoga so pohjatuma
hallastusse ja meie Issanda Jesusse Kristusse
kalli lunnastamisse peäle lootwad; neile tahhad
sa andeks anda, ja nende pattud neile mitte
siüks arwada, mis nemmad ial enne sinno
wasto on eksinud. Se peäle lodan ka minna
waene pattune, ja pallun sind allandikkult:
Olle sinna omma helde tootusse pärrast mulle
waesele armolinne, ja anna mulle keik mo
pattud andeks sinno pühha nimme kitusfeks
ja auuks.

Jummal se keigewäggevam ja iggawenne Issa
sand andko meile omma sure pohjatuma armo ja
meie Issanda Jesusse Kristusse kalli lunnasta
misse pärrast keik meie pattud andeks, ja andko
meile armo meie pattuse ello parrandada, et meie
temma häest iggawest ello same, Amen.

Kiriko

Kiriko = Palwe pärrast Jutlust.

Oh! ellaw, keigewäggevam ja iggawenne
Jummal, meie Issanda Jesusse Kristusse
Issa, keige asjade Poia ja kaitfia, sind sinno
Poia ja pühha Waimoga pallume meie südda
mest; hallasta meie peäle omma armsa Poia
kalli lunnastamisse pärrast, kedda sinna omma
immeliikko nou läbbi ohtriks meie pattude eest
ning wahhemehheks sinno ja meie wahhele seie
linna olled läkkitanud, et se läbbi so dige wihha
ma = ilma patto peäle, ja ka sinno suur heldus
meie wasto pididi nähtama. Pühhitse ja wallitse
meid keik pühha Waimoga; koggu, juhata ja
kinnita omma risti-rahwast, ja anna meile ar
mo, et meie so õnsaksteggewa sanna järrele dige
usso ja pühha ello sees woime kindlaste ellada.
Poia ja õnnista meie armsa üllema Wallitseja,
meie armolisese Keisri = ~~Penna~~, kedda sa armust
meie Peaks ja kaitfiaks olled pannud. Kaitse
kedda, oh Jummal! keige temma te de peäl keige
rahjo ja hädda eest, mis temmale sallaja ehk
arwalikkult woiks sündida. Kinnita ja kaswa
ta temma rammo ihho ja hinge polest. Lasse
temma peäl hingada tarkusse ja moistusse, hea
nou ja sinno kartusse Waimo. Walgusta
temma südda, et temma omma riki ja rahwast
ouaks diete targaste wallitseda, Kristusse kog
lobust kaswatada, keige waenlaste peäsetulle
missed ja kurjad nouud ärrakeelda, ja kalli rah
wo sees sinno pühha nimme auuks ja temma al
matte heaks kawa ja hästi wallitseda.

E

Kina

Meie pallume sind ka, suur Jumal, selle wõ
riiki parria, ja keiserlikko saurusse, suure Wä
Pallume, ja suure Wätske Prava ^{Prava} ^{Prava} ^{Prava}
keiserlikko saurusse ^{ja tema Prava Elisabeth} ^{Prava} ^{Prava}
tini, ja Alexandria ja Helena ja Maria ja Katharina
Härrä Anna Pawlowna parraff. — Ka meie suure Keisri Prava ^{Prava}
wätske, ja tema saawee parraff. — Nenda samoti pallume
ka keikide suurte keiserlikko kenoralide ja ammetipid
to, meie kenoral kuborneri ning tema Omakode, meie ke
keiserlikko Wallihuse, ja Riia Riia kuborneri ning ke
me suure

me suure
Prava
arnate ja
arnate Prava
naiso pooy

Kinnita ja õnnista meie armolisest Keisri
Prava nouandjad, ja keik, fedda temma om
pannud kohto ja muud asiad selletama. Hoi
ja kaitse temma söddaräggi ja selle pealik
Ma ja merre peal. Anna neile head ja ühhe
melelised mõtted, et nemmad fedda noudwad
mis sinno, sure Jummalat auuks, meie armolisest
Keisri Prava, ja keige se rigi kasuks tarwi
lähhab. Hoi neid keige se eest, mis kahjuks ja
pattuks woiw tulla.

Wõra ärra, oh aristolinne Jummalat! keik rask
ked nuhtlused ja willetsused, mis meie omma
pattudega olleme teninud. Anna meile kindlat
terwist, siggimat peatoidust, tõsist armastust
ja ühtmelelist ello, et meie rahho fees ja Jum
mala meie pärrast issekeskes woiksimine ellada
Anna ka hea nou keige asjade fees, mis tulles
wad etterwõtta ja tehha; et meie nenda laitmat
ta ello fees woiksimine ellada; ja anna meile pä
rast fedda aialikko ello, iggawest rõmo ja õnnis
tust Jesusse Kristusse sinno Woiä pärrast, ke
sinno ja pühha Waimoga ellab ja wallitseb
ühhes ollemuses, Amen.

Litania

Litania,
ehfPalwe ja Cestvalluminne keigesugguse
hädä fees.(Jesand, heida armo meie peäle 2c.)
leitakse Laulo-rangto 309. lehhe küljest.

Palwe Ilma pärrast.

Pallugem Jummalat ka ilma pärrast:

Oh armas taewane Jesa! anna meile säh
härdusted ilmad, mis sinna tead meile,
hõistele ja wiljale wälja peal hea ollwad. On
niista wilja wälja peal, hoiä fedda poua ja li
wihma eest, ja keige mu lähjo ja kurja eest;
hoia meid nenda ka sõa ja wõrteärrawallamise,
katko ja kalli aia eest, et meie sinno heldä armo
läbbi woiksimine omma iggawawast toidust ennes
tele sada; tännoga wastowõtta omma tarwi
dusses, ja kui waggad lapsed sinno mele pär
rast ellada, Jesusse Kristusse meie Jesanda
pärrast, Amen.

Pallugem Jummalat ka nende eest, kes 7.
tännä tahhawad Jesusse laua
iure minna.

Oh armolinn Jummal! anna neile armo,
et nemmad woiksid õiete moista fedda suurt
waewa, mis meie Jesand Jesus keikide ingi
meste eest on näinud, et temma keiksuggust wa
wa ja wallo nende heaks kannatanud. Wal
mista nende süddamed, et nemmad ilmsa kawa
walusfeta wottaksid keik patto tödd kahhes
wihkada ja mahhajätta; sest et meie hõide Je
susse

susse ihho nende parrast hirmsaste on waer-
tud ja temma kallis werri ärrawallatud. Puh-
hasta sinna nende süddamed läbbi ja läbbi, et
nemmad sinno armo diete woiksid omma me-
tulletada, ja temma auuks siin ilmas ellada et
nemmad ka sest iggawessest dhro = söma aia-
woiksid osa sada Jesusse Kristusse meie
sanda parrast, Amen.

Palwe nende haigede parrast.

Pallugem ka Jummalat, n. t. f.

N. N.

Se armolinne Jesand Jummal hallastaga
nende peäle nende häda sees, andko neile
süddamelikko pattuspödmist, diget usso kinnis-
tust, rõmüst pattude andeks-andimist, pühha
kannatust keige wallo sees, ja nenda tehko tem-
ma nendega, kui ta teab sedda hinge ja ihho
polest neile hea ollewad, Jesusse Kristusse meie
önnisteggia parrast, Amen.

Tänno haigede parrast, kes terweks
sanud.

Tännagem ka Jummalat n. t. f.

N. N.

Kes omma haigusse parrast meie kiriko-pa-
wes olnud, ja Jummal armo läbbi
parramaks sanud.

Jummal, kes on rikas hallastussest, olgo
tännatud, et temma meie palwed kuulnud
ja neid parramaks aitnud. Temma pidda-
neid eddespidi ühhe hea terwise jures, ja andko
neile armo, et nemmad terwe ihho sees ühhe
ga

ga süddame ja melega omma önnisteggia auuks
woiksid ellada Sedda tehko temma Jesusse
Kristusse meie kalli Lunnastaia parrast, Amen.

Tänno nende eest, kes parrast omma
lapsewodi kirrikule tulnud.

Tännagem ka Jummalat n. t. f.

N. N.

Kes parrast omma lapsewodi tänna esimes-
sel korral kirrikule tulnud.

Se helde ja armolinne Jesand Jummal olgo
tännatud, kes neid nende lapsewodi aial
keige kurja ja kahjo eest hoidnud ja nüüd jälle
nende terwise jure saatnud. Temma andko neile
emmadele omma rohke armo, et nemmad wois-
kaksid omma head Jummalat diete tunda ja te-
nida, ja ommad lapsokessed Jesusse auuks ül-
leskaswatada, et nendatao wannemad ja lapsed
Jummalakartusse sees woiksid ellada, ja igga-
wesse ello parraks sada Jesusse Kristusse meie
sanda läbbi, Amen.

Tänno nende eest, kes lapsewodi
sanud.

Tännagem ka Jummalat nende eest, kedda
Jummal nende ihho koormast armolikkult
peästnud ja nore sugguga
rõmustanud

N. N. eest, kedda Jummal nore poiaga
rõmustanud.

N. N. kellele Jummal nore tütre annud.
Se armolinne Jummal olgo tännatud, kes
neid emmaid nende koormast armolikkult

on peäsinud. Temma lasko need lapsokessid nende pühha ristmisse seädust möda üllestaswada, et nemmad omma ello aial kurratit ja keik temma asjad ja kumbed woiksid ärrawanduda, omma Jesust puhta süddamega tenida, ja nenda iggawesse ello pärriaks sada. Need emmad airko se armas Jummal jälle nende endise tewise jure Jesusse Kristusse pärrast, Amen.

Tänno surnutte pärrast.

3 Tännagem ka Jummalat n. t. s.

N. N.

Pedda Jummal siit kurrast ilmast on ärrakorristanud.

Se keigewäggewam Jummal, kes tedda omma pühha nou järrele siit kurrast ilmast on ärrakorristanud, andko nelle kehabele rahhaliht hingamist mulla sees, wiimisel päwal ühhe röömisa üllestoumst iggawessesk elluks. Da woikto neid, kes nende surma pärrast kurraks sanud, omma pühha Waimo armoga römustada: agga meid keik öppetago temma, meles piddama, et ka meie peame surrema, et moistaksime ühhe õnsa surma wasto targaste ennast walmistada, ja ommal aial seßsinnatsest waewalisest ilmast õnaste ärralahkuda. Sedda andko se armas Jummal Jesusse Kristusse se õige surma ärrawoitja pärrast, Amen.

Mahhakulutamisse Sannad.

4 Meie kobbus on ka Jummalat palluda, et se abbiello saaks aysaste ja kassinaste meie seas petud. Niünd

tabhab

tabhab ennast üks paar rahwast
tahrwad ennast monni paar rahwast
abbiello sisse anda, mis mahhakulutakse,
esimest
teist } korda
kolmat }

Peigmees on N. N.

Pruut on N. N.

Õns niünd kellelgi middagi nende abbiello wasto käärimist, se tehko sedda aegaste, ja olgo pärrast wair. Jummal andko neile omma armo ja õnne Jesusse Kristusse meie hinge peigmehe pärrast, Amen. *Josa meie nr.*

Se Jummalah rahho, mis üllem on kui keik woistus, hoidko meie süddamed ja meie meled Kristusse Jesusse sees iggawessesk elluks, Amen.

Monningad Palwe-Laulud,

mis enne Maria Eituse Laulo:

Minno hing auustab wägga n. t. s.
Woib laulda.

Wata Laulo-rimato 104 lehhe küljes.

Kristusse Sullemisse Pühhal.

Walmistage teed selle Jofandale. Halleluja!
Halleluja!

Ja tehke temma tee-radda tassaseks. Halleluja!
Halleluja!

Joulo Pühhal.

Uks laps on meile sündinud. Halleluja! Halleluja!

Uks Poeg on meile antud. Halleluja! Halleluja!

Paasto Aial.

Kristus on meie efsituse pärrast harvatud. Halleluja! Halleluja!

Ja meie pattude pärrast risti podud. Halleluja! Halleluja!

Kristuse Ülestoumisese Pühhal.

Kristus on surnust ülestoulnud, Halleluja! Halleluja!

Ja on meile ello jälle tonud. Halleluja! Halleluja!

Kristuse Taevaminnemise Pühhal.

Kristus läks ülles taewa, Halleluja! Halleluja!

Ja istub Jummal parramal kael. Halleluja! Halleluja!

Nelli Pühhil.

Palkita meile sinno pühha Waimo, Halleluja! Halleluja!

Kes meie süddamed walgustab. Halleluja! Halleluja!

Kolm-aino Jummal Pühhal,
ja

Muil Pühhapäiwil.

Maita meile, Isand, sinno armo, Halleluja! Halleluja!

Wanna meile sinno rahho, Halleluja! Halleluja!

Laulud, ehk Palwed, mis Altari ees laulakse.

1. Kristuse Tullemise Pühhade Aial.

Marmas Isand Jummal, ärrata meid ülles patto unnest, et meie walmis olleme, kui sinno armas Poeg tulleb, tedda rõmoga wastotõtma ja puhta süddamega sind tenima, sesamma sinno armsa Poia Jesusse Kristuse meie Isanda läbbi.

2. Joulo Pühhal.

Mie tänname sind, feigewäggewam, armo sinne Jummal, et sinna omma armsa Poia meie heaks olled lastnud innimeseks sündida; aita meid nüüd heldeste, et sinno Poeg ka meie süddames waimolikkul kombel woiks sündida, et meie nenda ommast wannast pattusest sündimisest lahti peäseme, sesamma sinno Poia Jesusse Kristuse meie Isanda läbbi.

3. Neäri Päwal.

Mie tänname sind helde Jummal, armas taewane Isä, et sinna omma armsa Poia kasso alla olled pannud, et temma meid kasso needmisest ja Jummal wihhast pididi peästma; meie pallume sind süddamest, anna meile nüüd woimust feige pattude peäle, et meie neid wihkame, mahhajättame, ja pühha õige ello sees sinno ees ellame, sesamma sinno armsa Poia meie kalli õnnisteggia läbbi.

4. Kolme Runninga Päwal.

Sh feigewäggewam, helde ja armolinne Jummal; kes sinna need targad hommiko maast

maalt ühhe tähhe läbbi sinno Poia jure Betlem-
ma olled juhhatanud; sind pallume süddamest:
anna meile armo, et meie omma õnnisteggia
omma süddamesse otsime ja leiame, ja temma
jure ellawa usfo ja pühha elloga jame Jesusse
Kristusse n. t. s.

5. Maria Puhhastamisse ehk Käänla päwal.

SH keigewäggewam, iggawenne Jummal, kes
sinna waggale Simeonile olled tõeks teinud,
mis sa pühha Waimo läbbi temmale ollid too-
tand, et temma ei piddand siit ilmast enne lahku-
ma, kui temma omma õnnisteggiat Jesust piddi
näggena; sind pallume meie süddamest: anna
ka meile õige usfo läbbi Jesust nähha, et meie
tedda ka sin kurja ma- ilma ette woime tunnis-
tada ja kita, n. t. s.

6. Maria Kultuamisse Päwal.

Mie tänname sind oh iggawenne Jummal,
armas taewane Jõsa, et sinna rohkest ar-
must meie waeste pattuste peäle olled hallasta-
nud, ja omma Poia meie heaks lastnud inni-
messeks sündida; meie pallume sind keigest süd-
damest: walgueta ja te targaks pühha Waimo
läbbi meie süddamed ja meled, et meie sinno
armo diete õppime tundma, ja sinno Poia sün-
dimisest, kannatamisest ja surmast kasso sa-
me, n. t. s.

7. Paasto Aial.

Mie tänname sind, armolinne, iggawenne
Jummal, et sinna omma aino Poia peäle
ei olle armo heitnud, waid tedda keikide in-
meste heaks olled surma sisse annud, et temma
keik

keik meie pattud piddi risti: pu peäle kandma ja
ärarwoitma; meie pallume sind süddamest: puh-
hasta meid keikist pattudest, et meie sin armo
aial sinno armo rikis ellame, ja nenda ka wima-
ti so au-riki same, sesamma sinno Poia, n. t. s.

8. Kristusse ülestoumisse Pühhal.

Mie tänname sind, helde ja armolinne Jum-
mal, et sinna omma Poia surma läbbi pat-
to ja surma käest olled woimust ärarwoitnud, ja
tedda meie heaks kolmandamal päwal üles-
äratanud, et meie temma läbbi piddime õigeks
ja waggaks sama; anna nüüd meile armo, et
meie tedda keigest süddamest ussume, ja omma
ülestoumised õnnisteggia auuks udes ellus ella-
me, n. t. s.

9. Kristuse Taewaminnemisse Pühhal.

Mie tänname sind, armolinne Jummal, meie
armas taewane Jõsa, et sinno targa nou-
läbbi sinno armas Põeg meie kasuks taewa läi-
nud, ja meie eest ilka pallub; anna meile armo,
et meie nüüd ka, nenda kui meie kobbus on,
woaimolikkul kombel ühhe pühha ello ja himmoga
temmaga taewa lähhame, ja temma sanna ku-
leme, n. t. s.

10. Mellipühhil.

Mie tänname sind, helde, iggawenne Jum-
mal, et sinna omma pühha Waimo keikile
uslikkudele olled tootanud, et temma neid keige
tõe sisse peab juhhatama; anna ka meile armo,
et meie pattudega pühha Waimo ei kurwasta,
waid et meie ommad süddamed temma honeks
anname, ja ilka temma sanna kuleme, n. t. s.

11. Kolm-aino Jummal Pühhal.

Mie tänname sind, oh keigewäggewam igga-
wenne kolm-ainus Jummal, et sinna meid
olled lunnastanud, ja nou leidnud, kuis meie sin-
noga piddime ühte sinna; meie pallume sind süd-
damest: sünnita meid uels innimesseks pühha
Waimo läbbi, et meie ue süddamega ülle keige
asjade sind wotme karta, armastada ja sinno
peäle lota, Jესuse Kristusse meie Jēsanda
pärast.

12. Neil Pühapäiwil pärast Kolm-aino
Jummal pühha.

Shelbe Jummal! armas taewane Jēsa, sin-
na tunnistad ühhe kalli wandega, et sul ei
olle melehead pattuste innimeste hullatussest ja
surmast, waid tahhad, et nemmad peawad
pattust pöörema, ja sinno mele pärast ellama;
sind pallume meie keigest süddamest, wotta armust
kautada keik meie patto süüd, ja pääw päwast
meie süddamed puhastada Jესuse Kristusse
meie kalli õnnisteggia pärast.

13. Ristia Joannesse Päwal.

Sheigewäggewam, helbe ja armolinne Jum-
mal, kes sinna pühha ristiat Joannest olled
lakkitanud, et temma pattuspöörmissse õppetuse
läbbi meie Jēsandale Jესusele piddi teed walmis-
tama, ja õnnistusse tundmist pattude andeks-
andmisses õppetama; sind pallume meie südda-
mest; lasse sinno armo walgust ja wägge paista
meile ja keikile, kes istwad pimmeduses ja surma
wast

warijus, ja sata meie jallad ehk süddame himmud
wahho tee peäle, Jესuse Kristusse n. t. s.

14. Maria Ratsma-minnemisse Päwal.

Sarmolinne, iggawenne ja helde taewane
Jēsa, kes sinna pühha Waimo läbbi Elisa-
betile olled teada annud, et se õnnistud Abraami
seme Jესus Kristus Mariast piddi ilmae sündi-
ma; anna meile armo, ja te targaks meie südda-
med sinno armo walgusse ja wäe läbbi, et meie
ka sinno armsa Poia diete õppime tundma, keige
patto wasto abbi ja armo temma käest otsima
ja sama, ja nenda sinno au ja õnnistusse riki
pärime sesamma sinno Poia Jესuse n. t. s.

15. Mihkli Päwal.

Sheigewäggewam, armolinne Jummal, kes
sinna õnnad pühhad Inglid sinno sure nini-
me auuks ja kitusseks olled lonud, ja lakkitad
neid ka nende tenistusseks, kes sedda iggawest
õnnistust peawad pärime; anna meile armo,
et meie neid süddamelikko pattuspöörmissse ja
pühha elloga woikime rõmustada, et meie nen-
da woime sinno tahtmist tehha Ma peäl, kui
Inglid taewas; hoia ja kaitse meid armust püh-
ha Inglidega meie ello otsani, et meie pärast
hendega sind iggawest woime kita ja tänada,
Jესuse Kristusse n. t. s.

16. Jummal Räsust.

Sheigewäggewam, pühha ja õige Jummal,
kes sinna keik pattud wägga wihtlad, ja se
pärast omma Poia lakkitanud seie ilma sisse, et
temma kurrati tööd ehk pattud piddi ärrarikku-
ma, ja et kässo õigus meie sees piddi sündima;
meie

meie pallume sind süddamest: aita nüüd meid
wæsi rammotumaid, et meie pühha Waino läb-
bi sinno kässo järrele kui waggad lapsed ellame,
ja pühha ja õige elloga sind tenime, Jესusse n. t. s.

17. Pühhaft Rieti Usust.

Armas Jēsand, keigewäggewam Jummal,
kelle käest keif head ja täielikkud annid tulles-
wad, sa tead, et ükski ei woi ennesele ommast
wäest õiget usko anda, sepärrast pallume meie
süddamest: anna omma pühha Waino läbbi
meile õiget usko, et meie omma Jēsandat Jესust
õiete õppime tundma, temma sanna ikka kuulma,
ja nenda kindla lotusse läbbi temmaga ühte, meie
otsani jäma, Jესusse n. t. s.

18. Palwest.

Oh helde, armolinne ja tõssine Jummal, kes
sinna meid olled käsknud palluda, ja toota-
nuud keifide palwed kuulda, kes omma patto häda-
da tundwad, kahhetsewad ja sinno käest abbi
otsiwad: anna meile armo, et ka meie woime
waimus ja tões sind palluda, ja nenda kurrati,
patto ja ma-ilma nou-andmissse peäle woimust
sada, Jესusse Kristusse n. t. s.

19. Ristmisest.

Oh keigewäggewam Jummal, armas taewane
Jēsfa, kes sinna omma armsa Poia meile
lunnastajaks olled annud, ja temma läbbi püh-
ha ristmissse ja uestfundimissse olled seadnud, et
meie piddime ommast pattust lahti ja sinno riiki
sama: anna meile nüüd armo, et meie omma
pattust süddant iggapäwase kahhetsemisse ja pat-
tust-pöörmissse läbbi ärra-upputame, ja keige
patto

patto ja kurja himnuudega surretame, et se uus
inimenne ehk südda woiks ette tulla, ja sinno
meie Jummalala ees õige ja pühha ello sees ellada
Jესusse Kristusse n. t. s.

20. Pühhaft Ohto sõma = aiast.

Meie tänname sind, armas Jummal, helde
taewane Jēsfa, et sinna omma armsa Poia
olled läkkitanud meile lunnastajaks, kes omma
kalli kibbeda kannatamissse ja surma mällestus-
sels se pühha ohto-sõma-aiast on seadnud; anna
meile armo, et meie õiete õppime moissina, kui
wägga meie helde õnnisteggia meid on armas-
tanud, ja lunnastamissse läbbi meile saatnud,
et meie temma läbbi keigest kurjast ja pattust
peame lahti sama: pühhaft ja parranda meie
süddamed pühha Waino läbbi, et meie omma
õnnisteggia lunnastamisssest iggapäw woime
abbi ja kässo sada, sesamma meie kalli lunnas-
taja pärrast.

21. Pärrast Ohto = sõma = aega.

Meie tänname sind, armolinne Jummal, et
sa meid omma Poia läbbi olled lunnasta-
nud, ja sesinnatsse kalli armo mällestusels meid
temma kalli ihho ja werrega sõotnud ja jootnud;
meie pallume sind süddamest, lasse se meile sig-
nida, et meie keif pattud, mis pärrast meie ar-
mas Jesus on surnud, süddamest mihkame, õi-
ges uskus wägge wottame, kannatlikkud olleme,
ja issekskis tullise armastusse sees ellame, sinno
armsa Poia meie Jēsanda Jესusse Kris-
tusse pärrast.

Laulatamisfe Sannad.

Selle Kolm-aino Jummal,
Jummal se Isä, ja se Poia, ja se pühha
Waimo nimmel, Amen.

Armad Sobrad.

Sesinnang paar rahwast,
Peigmehe nimmi on N. N.
Prudi nimmi on N. N.

tahtwad ennast abbiello sisse anda. Et nüüd
ühhelgi tännini ei olle olnud middagi räkimi-
nende abbiello wasto, ei pea ka ühhelgi luba-
ba ollema, pärrast sedda aega middagi nende
abbiello wasto räkida

Sepärrast küssin minna sinnult,
Peigmees,
Pruut,

kas sinno süddame nou on, et sinna tah-
had

Omma Prudi N. N. ommaks naeseks
wõtta

Omma Peigmeest N. N. ommaks meh-
heks wõtta,

ja temmaga ellada ja kannatada keif, mis Jum-
mal sinno peäle panneb, head ja kurja, rõmo ja
willestust, rikkust ja waesust, egga tahha ennast
temmast ärralahutada, enne kui Jummal isä
teid lahutab surma läbbi.

Dns sul nüüd se meel ja nou, siis ütles keifide
kuuldes selgeste:

Jah Jummal Nimmel.

Nenda küssin minna ka sinnult

Pruut n. n. f.

Wahhetage nüüd abbiello sõrmüksed.

Ündke ka teine teisele kät.

Mis Jummal on ühte pannud, sedda ei pea
ükski inimenne lahutama.

Sepärrast, et teie nüüd ennast abbiello sisse
annate, ja sedda Jummal ja innimeste ette tun-
nistate, ja teine teisele sõrmüksed ja kät ollete an-
nud, laulatan minna teid ühte, abbiello-rahwaks:
Jummal se Isä, Jummal se Poia ja
Jummal se pühha Waimo nimmel, Amen.

Kuulge nüüd Jummal sannast, mis abbiello
on, ja kuida Jummal sedda on seädud.

Nenda ütles Jummal. Jofand:

Se ep olle mitte hea, et inimenne üks on,
ma tahhan temmale abbi teha, mis temma koh-
hane on.

Siis lastis Jehowa Jummal raste unne se
innimesse peäle tulla, ja ta uinus maggama, ja
ta wõttis ühe temma külje-luust, ja panni se
kohha lihaga jälle kinni. Ja Jehowa Jummal
ehhitas se külje-lu, mis ta innimesest olli wõtnud,
naeseks, ja satis tedda Adam jure. Siis ütles
Adam: Se on nüüd lu minno luust, ja lihha min-
no lihast, tedda peab mehhe naeseks hütama, sest
et ta mehhest on woetud; sepärrast jättab mees
omma isä ja omma emma mahha, ja hoiab
omma naese pole, ja nemmad peawad üks li
ollema.

Et teie ennast nüüd ollete Jummal n
abbiello sisse annud, siis kuulge esmalt Jum-
fanna sest abbiellust.

Nenda ütleb Pühha Paulus:

Naesed, kuulge omma meeste sanna, kui JSfanda sanna, sest mees on naese Pea, nenda kui Kristuske on koggodusse Pea, ja temma on omma ihho õnnistegaja. Agga nenda kui koggodus Kristusse melewalla al on, nenda ka naesed omma meeste melewalla al keige asjade sees.

Mehhed, armastage ommad naesed, nenda kui Kristuske on armastanud koggodusst, ja on isseennast selle cest ärraannud, et Ta sedda piddi pühhitsema, ja on sedda puhtaks pesnud wee-pesemise läbbi sanna sees, et ta sedda koggodusst ennesele piddi seadma ausaks, ühheks koggodusseks, kel ep olleks ühtegi wigga egga kortso, egga muud seddasarnast, waid et ta piddi olkema pühha ja laimatta; nenda peamad ka mehhed ommad naesed armastama, kui omma ennestehud. Kes omma naest armastab, se armastab isseennast; sest ütski ep olle ial omma enneselihha wihtanud, waid temma toidab ja hoiab sedda, nenda kui ka JSfand sedda koggodusst.

Teiseks.

Kuulge ka sedda risti, mis Jummal abbiello peäle on pannud.

Nenda ütles Jummal naese wasto:

Ma tahhan sulle wägga paljo wallo sata, kui taima peäl olled, walloga pead sa lapsi ilmalet, ja sinno himmo peab so mehhe järrele ole ja sesamma peab sinno ülle wallitsema.

Ja Mehhe wasto ütles Jummal:

Olled kuulnud omma naese sanna, ja sönud

nud sest puust, mis ma sind kassin ja ütlesin; sinna ei pea sest söma: ärranetud on se Ma sinno pärrast, waewaga pead sa sest söma keik omma ello aia; ja kibborwitsõ ja ohhalaid peab ta sulle kaswatama, ja sinna pead wälja rohjud söma; omma patte higgi sees pead sa leiba söma, senni kui sa jälle müllaks saad, sest sestammast olled sa woetud. Sest sinna olled pörm, ja pead jälle pörmuks sama.

Kolmandamaks.

(Kui teie omma abbiello Jummal tahtmise järrele hakkate ja aiate) siis peab se teie rõõm ollema, et teie teate ja usute, et teie abbiello on Jummal mele pärrast; sest nenda on kirjutud: Jummal loi se innimesse omma näo järrele, Jummal näo järrele loi Ta redda: mehheks ja naeseks loi temma neid, ja Jummal õnnistab neid, ja Jummal ütles neile: tehke suggu ja teid sago paljo, ja täitke se Ma rais, ja saatke sedda ennestes alla, ja wallitsege ülle kallade mis merres, ja ülle lindude mis taewa al, ja keik ülle allajatte, mis Ma peäl liguwad. Ja Jummal watas keige se peäle, mis Ta olli teinud, ja wata, se olli wägga hea.

Sepärrast ütleb ka kuningas Salomon: Kes ühhe hea naese saab, se saab hea asja, ja saab JSfandalt õnnistust.

Pallugem.

Oh armolinne JSfand Jummal! Kes sa meest

ja naest olled lonud, ja abbiello seadnud, ja pealegi ihho souga onnistanud, ja se labbi sedda salaja asja ennetahhendanud, et sinno armas Poeg Jesus Kristus omma prudi, selle pühha risti-kogodusse, peigmees pididi ollema: meie pallume sinno pohjatuma armo: ärra lasse sedda abbiello mitte hukka ja nurja miinna, waid pühhitse ja hoia sedda meie seas, ja anna sellesinnatsele abbiello-rahwale armo, ihho ja hinge polest, et nemmad wottaksid sind karta ja armastada, ja sinno rahho sees ühhomelelisesed olla, Jesusse Kristusse meie JSanda labbi, Amen.

Jessa meie, kes sa olled taewas n. t. f.
Jehowa onnistago teid ja hoidko teid.

Jehowa lasko omma palle paista teie peäle, ja olgo teile armo-linne.

Jehowa tõstko omma palle teie peäle, ja andko teile rahho!

Se armolinne Jummal andko teile armo, et teie omma abbiello Jummal tahtmisfe järrele woiksite hakkada ja aiada, ja sedda õnne, mis Jummal wagga abbiello rahwale on tootanud, sada. Jummal pühha Waim juhhatago teid õige tele, Amen.

Ristmisfe Sannad.

Selle kolm-aino Jummal,
Jummal se Jessa, Jummal se Poia,
ja Jummal se pühha Waimo
nimmel, Amen.

Mis peab lapsse nimmi ollema?

Minne ärra sinna rojane waim, ja anna maad pühhale Waimule! N. N. Wotta pühha risti-täht omma otsa ja omma riina ette,

Ühheks meletulletamisfeks,

Et sind ristitakse Kristusse peäle, kes sinno heaks on risti lödud, ja et sinna keigest pead ossa sama, mis Kristus omma kannatamisfe ja surma labbi sinnule on saatnud; ja et sinna kannatlikko süd, damega keik risti surmani pead kandma, mis temma sinno peäle panneb.

Pallugem:

Oh keigewägawam, iggawenne Jummal, meie JSanda Jesusse Kristusse Jessa, minna huan sind appi sesinnatse sinno sullase N. N. (ümardaja N. N.) pärrast, kes sinno ristmisfe ande pallub, ja sinno iggawest armo, waimo-likko uestundimisfe labbi tahhab. Wotta tedda wasto, JSand, nenda kui sinna olled ütelnud: palluge, siis peab teile

teile antama, otstige, siis peate teie leidma, kopputage, siis peab teile lahti tehtama. Sepärrast anna nüüd sedda head sellele, kes pallub, ja te üks lahti sellele, kes kopputab, et temma se taewase pessemisese iggawest õnnistust woiks sada, ja sinno iggawest risti pärrida, mis sinna armust olled tootanud, Jესusese Kristusese meie Jēsanda läbbi, Amen.

Pallugem weel:

Oh feigewäggewam, iggawenne Jummal, kes sinna wee-uyputusese läbbi omma kange kohto pärrast sedda uskmatra ilma olled ärrauyputanud, ja sedda uskliffo Noa kabhheksesin omma sure armo pärrast hojdnud, ja sedda kangekaelast Barao feige temma wäega punnase merresese ärrauyputanud, ja omma Jēsraeli rahwast kuirwalt läbbi saatnud, ja olled sega omma ristmisse pessemist, mis pärrast piddi tullesma, emme tähhendatud, ja omma armsa Poia meie Jēsanda Jესusese Kristusese ristmisse läbbi sedda Jordanit ja feik wet õnsaks ja rohkeks ärrapessemisefeks olled pühhisenud ja seadnud. Meie pallume sesinnatse sinno Poia pärrast sinno pohjatuma armo hal.

hallasta sesinnatse omma sullase N. N. (ümmandaja N. N.) peale, ja õnnista tedda õige usfoga waimus, et sesinnatse õnsa wee läbbi temma sees woiks ärra-uyputada ja kadduda feik, mis temmale Adamast on siindinud, ja mis temma ka isse se peale on temud, et temma uskmatumatte arrust woiks ärralahkuda, pühha risti-foggodusese laewa sees kuirwalt rahhul olla, ja iggal aial tulline waimus, rõmus lotusfes, sinno pühha nimme õiete tunda, karta ja armastada, et temma feige uskklifkudega iggawest ello woib sada, kui sinna olled tootanud Jესusese Kristusese meie Jēsanda pärrast.

Minna waimun sind ärra, sinna rojane waim, Jummal se Jēsa, ja se Poia, ja se pühha Waimo nimmel, et sinna ärralahhad sestsinatsest Jესusese Kristusese sullasest, (ümmandajast) nimme N. Amen.

Kuulgem pühha Markusese pühha Ewangeliummi.

Ja nemmad töid lapsokesin Jესusese jure, et temma neisse piddi puutma; agga Jüngrid sõitlesid neid, kes neid temma jure töid. Agga kui Jēsus sedda

näggi, sai temma meel wägga haigeks, ja ütles neile: Laske need lapsokessed minno jure tulla, ja ärge keelge neid mitte; sest nisugguste pärralt on Jummal rüf. Edest minna ütlen teile: kes ial Jummal rüfi wasto ei wotta kui lapsokse, se ei sa mitte senna sisse. Ja temma wot- tis neid süllesse ja panni käed nende peäle, ja õnnistas neid.

Pallugem:

Jēsa meie, kes sa olled taewas n. t. s.

Se Jēsand hoidko sinno siserulle- mist ja wäljaminnemist nüüd ja igga- west, Amen.

N. Kas sinna wainud ärra kurratit?

Jah minna wainun tedda ärra.

Ja keik temma tödd ja teggo?

Jah.

Ja keik temma asjad ja kumbed?

Jah.

N. Kas sinna ussüd Jummal se Jēsa keigewäggewama taewa ja Ma Poja sisse?

Jah minna ussun.

N. Kas sinna ussüd Jēsusse Kristusse temma aino Poia meie. Jēsanda sisse. Kes on sadud pühast Waimust, ilmale todud neitsist Mariast, kannatanud Pontsiusse Pilatusse al, risti peäle po-

dud,

dud, surnud ja mahhamaetud; alla läis- nud põrgo hauda, kolmandamal päwal jälle ülestõusnud surnust, ülestõusnud taewa, istub Jummal omma keige- wäggewama Jēsa parremal käel, seält temma tulleb kohhut moõtima ellawatte ja surnutte peäle?

Jah minna ussun.

N. Kas sinna ussüd pühha Waimo sisse, üht pühha risti-kogodust, püh- hade õsalamist, pattude andeks-and- mist, lihha, ülestõusmist, ja iggawest ello?

Jah minna ussun.

N. Kas sinna tahhad ristitud sada?

Jah Jummal nimmel.

N. Minna ristün sind Jummal se Jēsa, Jummal se Poia, ja Jumma- la se pühha Waimo nimmel.

Se keigewäggewam Jummal, ja meie Jēsanda Jēsusse Kristusse Jēsa, kes sind N. N. ueste sünnitanud wee ja püh- ha Waimo läbbi, ja sünnule keik pattud andeks annud, se kinnitago sind omma armoga iggaweseks elluks, Amen.

Jehowa õnnistago sind, ja hoidko sind;

Jehowa laske omma palle paista
sinno peale, ja olgo sulle armo-
linne;

Jehowa toistko omma palle sinno
peale, ja andko sulle rahho, A-
men.

Se armolinne Jummal andko armo,
et se lapsokenne woiks illeskaswada sure
Jummala mele pärrast ja auuks, omma
wannematte rõnuks, ja omma ennese
hinge õnnistussesk.

Agga teie, kes teie lapsi assemel kur-
rati tööd ja teggo, asjad ja kumbed ol-
lete ärrawainnud, tulletage omma mele,
mis teie ommas ristmisses Jummalale
ollete tootanud, ja mis meie Jssand Je-
sus Kristus ütleb; kui teie ei põra um-
ber, ja ei sa kui need lapsokesed, siis
ei sa teie mitte taewa riki. Agga se
armolinne Jummal andko armo teile ja
selle lapsokesete Jssusse Kristusse meie
Jssanda pärrast, Amen.

Jummala rahho olgo teiega, Amen.

Palwe

Palwe Matmisse jures.

Mullast olled sinna lodud:

Mullaks pead sinna sama;

Mullast ärratab sind Jssus Kristus sinno
Õnnisteggia jälle wiimisel päwal ülles.

Pallugem:

SH! Keigenäggewam ja armolinne iggawenne
Jummal, kes sinna pattude pärrast inni-
messe peale olled pannud, et temma peab surre-
ma, kes sinna ka (et innimesed ei piddand igga-
weste surma isse jama) omma aino sundinud
Poega Jssust Kristust olled surma sisse annud,
kõmel ep olnud ühtegi patto, ja nenda omma
Poia surma läbbi sedda õnne keikile usklikudele
ja waggadele illed saatnud, et surm ei woi neil
kahjo tehha. Põra nüüd omma Jssa palle om-
ma wäeste laste pose, ja anna meile sinno rõhke
armo, et meie siin ühhes kous olleme sinno kitus
seks ja auuks, ja et meie sesinnatse matmisse ju-
res omma mele tulletame, et ka meie (kui sinni-
tahhad ja meid kutsud) peame surrema ja mul-
laks sama, ja et meie õppime hästi moistma, e
meil sesinnatse willetsa ello sees kindlat asset ei olle
Anna, oh armolinne Jummal, omma armo, e
meie sedda takka nouame, mis iggawenne oi-
ja sesinnatse häbdalisse ello sees nenda ellame si-
no pühha tahtmisse järrele, et meie sesinnat
meie wennaga (õega) wiimisel päwal illestoufer
iggawesseks elluks, sinno armsa Poia Jssusse
Kristusse meie Jssanda pärrast,
Amen.

Pallugem weel:

Jäsa meie, kes sa olled taewas, n. t. s.

Jehowa õnnistago sind, ja
hoidko sind.

Jehowa lasko omma paki
paista sinno peäle, ja olgo
sulle armolime.

Jehowa tõstko omma palle
sinno peäle, ja andko
sulle rahho,
Amen.

